

Slovenski VESTNIK

LETNIK XLII.

CELOVEC, PETEK 2. JANUAR 1987

ŠTEV. 1 (2308)

Postni urad 9020 Celovec
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort Klagenfurt

Posamezni izvod 7 šilingov
mesečna naročnina 25 šilingov
celoletna naročnina 250 šilingov

P. b. b.

18. koroški kulturni dnevi v Celovcu:

O dvojezičnosti in slovenski narodni identiteti

V ponedeljek so se pričeli v Celovcu 18. koroški kulturni dnevi, katerih glavni temi sta dvojezičnost in identiteta, s temi povezana pa so seveda tudi vprašanja narodnega preživetja v posebnih koroških okoliščinah, skupnega kulturnega prostora ter pomena kulturne dediščine v sedanjosti. Po otvoritvi kulturnih dnevih je kot prva referirala mag. Marija Jurič na temo „Dvojezičnost: Izguba ali pridobitev identitete?“ ter ugotovila, da se na to vprašanje ne more odgovoriti z jasnim „da“ ali „ne“, saj postaja jasno šele tedaj, če hkrati presojava družbeno pogojenost in socialni kontekst, v katerem se dvojezičnost odvija. V nekaterih deželah večina prebivalstva povsem samoumevno razpolaga z dvema jezikoma, spet v drugih to ni več tako samoumevno ali pa je sploh nemogoče. V drugo kategorijo je Juričeva uvrstila tudi koroške Slovence, ki so zaradi obstoječih upravno-političnih in družbeno-ekonomskih razmer uprisiljeni sprejeti jezik dominantne nemško govoreče večine, in sicer tako, kot to ta od njih zahteva; medtem ko to obratno za nemško govoreče Korošce ne velja. In prav ker se morajo koroški Slovenci stalno soočati s problemom več ali manj močne asimilacije oz. etničnega izvora, so izpostavljeni raznolikim identitetnim problemom.

Referentka Marija Jurič se je pri svojih izvajanjih naslanjala predvsem na glavna spoznanja in rezultate pilotnega projekta „Dvojezičnost in identiteta“, pri katerem sama sodeluje mdr. tudi z univ. prof. Larcherjem. Pri tej raziskavi v prvi vrsti upoštevajo subjektivna doživetja prizadetih, pri čemer pa pripovedi posameznikov ne pojmujejo zgolj kot nekaj subjektivno doživetega, temveč tudi ali pa predvsem kot način in obliko predelave objektivnih življenjskih razmer na dvojezičnem ozemlju. Juričeva je ugotovila, da tudi na Koroškem ne bi bilo problemov za posameznika integrirati v svojo lastno identiteto še druge jezikovne in

meznikov ne pojmujejo zgolj kot nekaj subjektivno doživetega, temveč tudi ali pa predvsem kot način in obliko predelave objektivnih življenjskih razmer na dvojezičnem ozemlju. Juričeva je ugotovila, da tudi na Koroškem ne bi bilo problemov za posameznika integrirati v svojo lastno identiteto še druge jezikovne in

kulturne izrazne sheme, če bi vladali boljši družbenopolitični pogoji. Vsestransko prakticirana dvojezičnost bi pomenila pravo kulturno obogatitev in važen doprinos k medsebojnemu razumevanju. Tako pa v dani situaciji predstavljajo jezikovne razmere vsekakor tudi oblastniške razmere, ki nudijo socialno in nacionalno šibkejšemu le omejene možnosti. Pri Slovencih pa ti dve komponenti močno sovpadata.

Z vprašanjem identitete slovenske narodne skupnosti ter z raznimi motnjami tega razvoja se je ukvarjal tudi dr. France Merkač, ki je prispeval drugi referat 18. koroških kulturnih dni. Osredotočil se je bolj na jezikovno socializacijo slovenske mladine na Koroškem, ker pač jezik igra pomembno vlogo pri identifikaciji z narodno skupnostjo in ker predstavlja pomemben del istovetnosti človeka. Pri svojih študijah je spoznal, da mladostniki v posameznih področjih okolja naletijo v teku življenja na zelo različne socializacijske razmere, ki so v zvezi z njihovo pripadnostjo k narodni skupnosti. Iz eksperimentalnih prikazov pa sledi, da je mogoče razlikovati med institucijami, ki krepijo slovensko narodno identiteto, in takimi, ki mladostnike odtujujejo, od zavesti slovenske narodne skupnosti, ugotavlja Merkač, kar pomeni, da je že zgolj slovenski pogovorni jezik v družini pomenil za mladostnike vraščanje v slovensko narodno skupnost. Temu nasprotno pa na podlagi izjav lahko karakteriziramo območja šolske socializacije kot odtujevalne institucije, če spregledamo nekaj izjem (npr. Slovensko gimnazijo, dve poklicni šoli za ženske, nekaj dvojezičnih osnovnih šol). V večini primerov so mladostniki namreč doživljali šolo kot institucijo, v kateri kot Slovenci ne morejo pričakovati enakovredne izobrazbe in oskrbe, se pravi, da slovenski šolar v šoli očitno ni mogel razvijati in krepiti svoje narodne zavesti, svoje narodne identitete.

Pogled na avditorij 18. koroških kulturnih dni

nih osnovnih šol). V večini primerov so mladostniki namreč doživljali šolo kot institucijo, v kateri kot Slovenci ne morejo pričakovati enakovredne izobrazbe in oskrbe, se pravi, da slovenski šolar v šoli očitno ni mogel razvijati in krepiti svoje narodne zavesti, svoje narodne identitete.

Zgodovinska zavest je slabo izoblikovana

Referent pa je tudi zelo kritično ugotovil, da je ena izmed hиб zelo slabo izoblikovana zavest slovenske mladine o najnovejši zgodovini slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Tudi se po njegovem premalo upošteva volja mladostnikov, da bi v prosvetnem in kulturnem delu sodelovala. Merkač ugotavlja, da se vse premalo vaješke in delavske mladine vključuje v prosvetna društva, ter da slovenska mladina slej ko prej nima pravega mesta pri slovenskem organiziranem delovanju. Kritika pa je šla tudi na račun dejstva, da so klici osrednjih kulturnih organizacij po inovativnih oblikah kulturnega delovanja zavpiti prej zaradi nekih potreb samouveljavljanja kot pa zaradi kakega pristnega razvoja. Kljub vsem šibkostim pa je Merkač v zaključku stavil tezo, da je kompresijska moč germanizacije na Koroškem prešibka, da bi mogla zadušiti vse procese uspešnega iskanja identitete slovenske narodne skupnosti.

Prva je predavala mag. Marija Jurič

Merkač pa je tudi ugotovil, da mladostniki, ki po končani ljudski šoli obiskujejo slovenski narodni skupnosti naklonjeno šolo, premagajo proces odtujevanja, medtem ko se mladostniki, ki te možnosti nimajo in živijo v okoljih, v katerih se čutijo priporane, da svojo narodno identiteto

Koroški kulturni dnevi – znanstveni pretres vprašanj narodne skupnosti.

Misli in ugotovitve ob vstopu v novo leto

V letu 1987 stopamo koroški Slovenci v spoznanju, da so na Koroškem še vedno na delu sile, ki nam hočejo zožiti življenjski prostor, preprečevati uveljavljanje slovenskega jezika v javnosti, uničiti skupno dvojezično šolo ter nas spraviti v izolacijo, v narodnostni geto, iz katerega ni več izhoda.

V novo leto stopamo tudi z zavestjo, da imamo vedno več prijateljev med demokrati na Koroškem in v Avstriji, ki nas podpirajo, ki se skupaj z nami borijo za več demokracije in svobode v koroški in avstrijski družbi. Saj je prav izvolitev koroškega Slovenca v avstrijski parlament eden izmed rezultatov solidarnostnega gibanja.

V leto 1987 pa stopamo tudi v prepričanju, da je skupni slovenski kulturni prostor tista oblika sodelovanja vseh delov slovenskega naroda, ki je najbolj primerna za današnji čas. Taka oblika sodelovanja ne moti demokratičnih in naprednih sil v Avstriji, Italiji in na Madžarskem, hkrati pa omogoča slovenski narodni skupnosti na Koroškem, da se bolj enakopravno vključuje v vseslovensko kulturno, znanstveno, gospodarsko, športno in drugo delovanje.

V matični Sloveniji se bo moralo bolj prebiti spoznanje, da je treba na Koroškem videti in podpirati vse dimenzije in celotno širino narodnostnega gibanja, ne pa se preveč navduševati nad kratkoročnimi in pogosto konjunktornimi zadevami. Saj nas je zgodovina menda naučila, da narod ni stranka ali volilna skupina in da je narod (tudi slovenska manjšina na Koroškem) v sebi razdeljen na družbene razrede. Vsi vemo, da imajo prav delavci in

delavke še vse premalo prostora pri naši narodnostni politiki, in da jih zelo radi pozabljamo.

V svoji božični poslanici pravi koroški deželni glavar Wagner, da moramo ohraniti mir na svetu. Res je to izredno važno. Prav tako pa je pomembno, da ohranimo tudi naš notranji mir na Koroškem. Tega se morajo zavedati tudi tisti stratezi v obeh velikih strankah, ki mislijo, da bodo s popuščanjem KHD-ju in FPÖ predvsem pri ločevanju v šoli pri naslednjih volitvah pridobili nekaj glasov ali jih nekaj manj izgubili. Ti stratezi se namreč motijo, kajti izvedba ločevanja, četudi samo delna, bi koristila izključno le pobudnikom, torej FPÖ, in bi predvsem to stranko okrepila v prepričanju, da lahko narodnostno vprašanje tudi v bodoče zlorablja za svoje lastne volilno-taktične poteze.

Zato je skrajni čas, da se obe veliki stranki končno resno zoperstavita vsem poskusom zmanjševanja demokratičnih pravic koroškega prebivalstva, saj ju bo Haider v nasprotnem primeru res gnil pred seboj kot nemočno pustne šeme.

V osrednjih organizacijah bomo morali v letu 1987 več narediti za enotnost in enotno nastopanje v najvažnejših vprašanjih, ki se tičejo celotne slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Obenem pa nas mora spremljati spoznanje, da je v Evropi, ki je ubrala pot integracij (EGS, EFTA, Helsinška konferenca, Alpe-Jadran), vedno več vprašanj, ki se jih ne da več reševati izključno v nacionalnih okvirih. Sem ne sodijo samo ekološka vprašanja, vprašanja prometa, zaposlovanja in drugo. Sem nesporno sodijo tudi vprašanja obstoja, za-

ščite in enakopravnega razvoja narodnostnih manjšin.

Danes ni več države v Evropi, ki bi ta vprašanja lahko reševala kot izključno notranja vprašanja. To ugotavlja tudi predsednik koroškega deželnega parlamenta, ko pravi, da v Avstriji ni stalnih televizijskih oddaj za narodnostne manjšine in da klavzula o 25 odstotkih v zakonu o narodnih skupinah za postavitev dvojezičnih napisov ni več v skladu z evropskim standardom. Torej se bosta morali tudi obe veliki koroški stranki zavedati, da demokratična evropska javnost spremlja tudi razvoj na Koroškem.

V sami Zvezi slovenskih organizacij bomo morali v letu 1987 vestno izpolniti sklepe zadnjega občnega zbora, ki nam nalagajo precejšnje organizacijske in druge spremembe, ki pa nam jih hkrati nalaga tudi čas, v katerem živimo.

V leto 1987 pa stopamo tudi z zavestjo, da ima koroška družba, kot vse družbe, dva obraza: enega obrnjenega v napredek, drugega v nazadovanje. Ko bomo iskali zaveznike širom Avstrije in Evrope, se moramo tudi zavedati, da ni več naroda, ki bi svojo prihodnost gradil na zapiranju pred zunanjim svetom. Zato se strinjam z ugotovitvijo Cirila Zlobca, ko pravi: „Samo če bomo usposobljeni za ustvarjalni dialog s svetom, se bomo v prihodnje lahko ohranili kot narod, kajti samo ljudje, ki nimajo kompleksa manjvrednosti, se v tem dialogu z drugimi v današnjem svetu morejo uveljaviti in obstati.“ To velja tudi za nas koroške Slovence.

dipl. inž. Feliks Wieser
predsednik ZSO

PREBERITE

na strani

- 2 KVSE: Manjšine so evropski problem
- 3 O delu in načrtu SPZ
- 4 Vidosil – izum svetovnega slovesa
- 5 Občine so sklenile svoje proračune
- 7 Koledar športnih prireditev 1987 (2. del)
- 8 Razglasitev najboljših slovenskih športnikov 1986

Priloga:
Stenski koledar SV
za leto 1987

Vsi na tradicionalni

36. Slovenski ples

ki bo v ponedeljek 5. januarja 1987 s pričetkom ob 20. uri v Domu sindikatov (bivša Delavska zbornica) v Celovcu, Bahnhofstraße 44.

Za ples in zabavo bodo skrbeli:

- SLOVENSKI MUZIKANTJE s pevcem E. Flisarjem in pevko Ingrid Brüggemann
- zabavni ansambel GU GU iz Ljubljane

Vstopnice v predprodaji pri krajevnih prosvetnih društvih, v pisarni SPZ in v knjigarni „Naša knjiga“ v Celovcu. Možna je tudi rezervacija miz in sicer za društva in organizacije. Rezervacije sprejema tajništvo SPZ telefon (0 42 22) 51 43 00-20.

Ljubitelji vesele družabnosti prisrčno vabljeni!

Slovenska prosvetna zveza

1987-01-31, 6.00: KOLODVOR CELOVEC
HAUPTBAHNHOF KLAGENFURTPROTESTNA VOŽNJA
PROTESTFAHRT

šil./öS 300,— № 321

Vozovnica velja za vožnji: Celovec—Dunaj/A
Dunaj—Celovec/B
Gültig für die Fahrten: Klagenfurt—Wien/A
Wien—Klagenfurt/B

Takšna je vozovnica za protestno vožnjo na Dunaj, kjer bomo koroški Slovenci skupno z nemškogovorečimi prijatelji iz vseh taborov izrekli naš odločni „NE“ proti vsakršnemu ločevanju otrok v šolah ali razredih. Vozovnico lahko dobite pri uradništvu, sodelavcih Komiteja za obrambo dvojezičnega šolstva ter pri krajevnih zaupnikih in aktivistih slovenskih osrednjih organizacij ter prosvetnih društev.

22. januarja pa bo v Celovcu, v Domu sindikatov, ob 19. uri protestno zborovanje koroških Slovencev za ohranitev skupne dvojezične šole.

Poskrbimo s skupnimi močmi za uspešen potek obeh prireditev!

Manjšinska problematika na dunajski KVSE:

Omejevanje uporabe jezika
pomeni očitno kršenje človekovih pravic

Na zasedanju konference o varnosti in sodelovanju v Evropi, ki od novembra 1986 poteka na Dunaju, je bilo doslej v pretežni meri govora o človekovih pravicah in njihovem spoštovanju oz. omejevanju. Številni govorniki so opozarjali na načela, ki jih o človekovih pravicah vsebujejo helsinški dokumenti. Navajali so konkretne primere, kako v posameznih državah spoštovanje teh načel še vedno ni prešlo v vsakdanjo prakso. In v tem okviru je prišla na dnevni red dunajskega zasedanja tudi manjšinska problematika – sprožil jo je zlasti vodja jugoslovanske delegacije veleposlanik Ignac Golob, ki je poudaril, da pomeni kršenje manjšinskih pravic očitno kršenje helsinških določil o človekovih pravicah.

Ko je govoril o nekaterih vidikih človekovih pravic, posebej manjšinskih, je Golob izhajal iz helsinških in madridskih dokumentov, ki v procesu KVSE zavzujejo države podpisnice k „pri-
znovanju pravic narodnostnih skupnosti kot nekakšne vse-

evropske skrbi“. Vendar pa so načela, ki jih je podpisalo 35 držav, v nekaterih primerih popolnoma zapostavljena, posebno tam, kjer obstoj narodnih manjšin sploh zanikajo, pa tudi marsikje drugod še vedno ne izpolnjujejo obveznosti, ki izvirajo iz mednarodnega prava ter iz multilateralnih ali bilateralnih sporazumov.

„Tisti, ki tako nizko pade, da drugemu odreka uporabo materinega jezika, očitno krši človekove pravice“, je naglasil veleposlanik Golob. Po njegovem bi bilo veliko bolje delovati v duhu helsinške sklepne listine in tako utrditi narodne manjšine kot subjekt stabilnosti in element razumevanja. Saj bi bil čas, da ob

koncu 20. stoletja povzamemo kak nauk iz pomladi narodov, posebej še, ker se je izkazalo, da so zgodovinske zablode in teorije o stapljanju narodov, z željo oropati jih pravice do obstoja in identitete, doživele neuspeh.

Da bi se neka manjšina obdržala, da bi se na vseh področjih življenja in dela – gospodarskem, izobraževalnem, kulturnem in družbenem – tudi razvijala, potrebuje ne le enake pravice, kot jih ima večinski narod, temveč še posebne, je ugotovil vodja jugoslovanske delegacije. Odločno je nastopil proti trditvam, da obstoj manjšin ogroža dotične države, kajti „ni demokratične dežele, ki bi lahko trdila, da izpolnjevanje pravic manjšin ni v interesu njenega večinskega prebivalstva“. Ker so manjšine številčno v podrejenem položaju, ne potrebujejo pokroviteljskega odnosa, temveč veliko bolj možnosti za razvoj. Zaupanje v lastno stabilnost pa je mogoče doseči, kot je dejal veleposlanik Golob, samo tako, da se manjšini omogoči čim širši prostor, v katerem bo lahko svobodno in neomejeno negovala svojo identiteto.

Namesto zaščite manjšine
hočejo „zaščito večine!“

Kdaj sledi naslednji napad heimatdiensta?

V luči novih podatkov o prijavi k dvojezičnemu pouku je prejšnji teden koroški heimatdienst ponovno hvalil „koroški šolski model“. Označil ga je kot „korak naprej“, saj v veliki meri upošteva njegove predstave o ločevanju šolarjev. Da KHD tudi z dvotretjinskim ločevanjem ni popolnoma zadovoljen, ne prese-
neča. Razvidna pa so tudi že izhodišča za bodoče napade celo še na zadnje preostanke nekdanjega dvojezičnega šolstva.

Zato smo Feldnerja na tiskovni konferenci tudi vprašali, kdaj misli, da bodo sledili ponovni napadi celo na to ureditev, ki jo sedaj KHD pogojno odobrava. Kajti laži, neresnice in podtikavanja nasprotnikov dvojezične šolske ureditve na podeželju res niso tako suhe kot so številke v khd-jevskih „analizah“.

32 novih šolskih razredov in 134 novih (enojezičnih) učiteljev bi potrebovali, če bi uresničili ločevalni model „koroške pedagoške komisije“. Letno bi bilo potrebnih več kot 50 dodatnih milijonov šilingov iz zveznih sredstev. V prvih treh razredih ljudskih šol na južnem Koroškem bi po njihovem izračunu bilo potem 143 razredov z izključno nemškim učnim jezikom, 46 dvojezičnih („rein zweisprachig“), 102 raz-

reda pa bi bila taka, kjer je manj kot 7 otrok prijavljenih k dvojezičnemu pouku; le v teh razredih bi bil še „skupen“ ali „mešan“ pouk, ki bi bil v glavnih predmetih prav tako ločen.

Na podlagi teh števil se je zdelo „domovinski službi“ potrebno izpostaviti, da bi le 7 k dvojezičnemu pouku prijavljenih otrok poučeval en dvojezični učitelj, medtem ko bi moral enojezični „nemški“ učitelj poučevati 14 „enojezičnih“ otrok. Kdor pozna koroško vzdušje, pa ne more mimo ugotovitve, da takšni računi povzročajo vsaj nadaljnjo nenaklonjenost do dvojezičnega pouka, če ne več.

V svojih računih KHD že vidi, kako bodo npr. v Žitari vasi napravili iz 3 dvojezičnih razredov 3 enojezične nemške in 3 dvojezične razrede. Prav tako „vidi težave“ tam, kjer je zelo malo otrok prijavljenih k dvojezičnemu pouku. V Podkrnosu (Gurnitz) ga na primer moti, da bo morda 14 nemškogovorečih otrok zaradi enega prijavljenega moralo slišati in peti kako slovensko pesem!

Podobnih ozkoglednih ugotovitev je več in za 11 šol KHD že danes predlaga oddelčni pouk, torej korak nazaj do prejšnjih oblik pouka. Organizatorično KHD torej vztraja na svojih

Tudi avstrijski avtorji
za ohranitev skupne šole na Koroškem

Svojo osuplost je izrazila Interesna skupnost avtorjev (ki združuje 1100 avstrijskih pisateljev in prevajalcev ter celo vrsto pisateljskih in sorodnih organizacij iz vse Avstrije – op. ured.) na svojem zadnjem letnem običnem zboru zaradi soglasja, ki so ga dosegle stranke na državni in deželni ravni glede manjšinskega šolstva na Koroškem. Ta soglasnost pomeni nov napad na kulturno mnogoličnost Avstrije, pravi pisateljsko združenje v svoji resoluciji, ker bo s tem eden od obeh deželnih jezikov na Koroškem še bol odrinjen v stran.

Interesna skupnost avtorjev poziva parlament, naj ne dopusti nobene rešitve, ki bi pomenila ločevanje

nemško in slovensko govorečih šolarjev. Pri tem med drugim opozarjajo, da bi takšno ločevanje pomenilo izgubo prednosti, ki jih ima doživeta dvojezičnost otrok; hkrati bi bila s tem uničena važna možnost razumevnega sožitja bodočih generacij obeh jezikov.

Posebej avstrijski avtorji poudarjajo, da je bilo soglasje strank na manjšinskošolskem vrhu na Dunaju doseženo brez sodelovanja slovenske narodne skupnosti. Zato pristojne dejavnike pozivajo, naj pristanejo samo na rešitev, ki bo upoštevala pedagoške vidike, kakor so jih v svojih predlogih izdelali strokovnjaki avstrijskih univerz in obeh slovenskih osrednjih organizacij.

Magnago svari:
Manjšinska politika le
s pristankom manjšine

„Pošteno manjšinsko politiko je možno delati le s pristankom manjšine“, je v južnotirolskem deželnem zboru poudaril deželni glavar in predsednik južnotirolske ljudske stranke Silvius Magnago ter pozval italijansko vlado, naj rešitve za izpolnitev paketa izdela skupaj s SVP. Opozoril je, da se je politično ozračje na Južnem Tirolskem ponovno poslabšalo, čemur pa sta po njegovem mnenju kriva „neo-nacionalistični“ odnos italijanske vlade napram južnotirolski deželni zakonodaji ter nacionalistično zadržanje v italijanski javnosti in v medijih.

Magnagove ugotovitve seveda veljajo za Južno Tirolsko in Italijo. Toda v veliki meri bi lahko veljale tudi za Koroško in Avstrijo, posebno v zvezi z dogajanjem okoli manjšinskega šolstva. Zato ne bi škodovalo, če bi jim prisluhnili tudi tukajšnji dejavniki – vse od nacionalističnih krogov, ki zastrupljajo ozračje v deželi, pa do politikov, katerih glasna razmišljanja že napovedujejo možnost, nove kapitulacije pred nacionalisti in novega diktata manjšini.

Postena manjšinska politika pa je možna le v soglasju z manjšino, pravi Magnago. Njegove besede ne veljajo le za Južno Tirolsko – veljajo tudi za Koroško!

Občani naj volijo župana
Zelenoalternativna lista
za več neposredne demokracije

Občani naj dobijo več neposrednega vpliva v občinski politiki, zahtevajo koroški zastopniki Zelenoalternativne liste (ZAL). Dr. Sepp Brugger je v Celovcu novinarjem predstavil predlog, ki ga bo ZAL do konca prihodnjega januarja do podrobnosti izdelala in za njega nato začela zbirati podpise.

Zeleni upajo, da bo 3000 Korošcev podpisalo njih iniciativo, da bo potem izvedena ljudska zahteva o tem vprašanju. 15.000 podpisov bi nato bilo potrebnih, da je deželni zbor prisiljen obravnavati zakonski predlog.

S tem, da bi občan dobil možnost izvoliti župana osebno, bi bilo oteženo strankarsko barantanje za sedež župana. Kajti volilec pri občinskih volitvah ne bi dal glasu samo določeni stranki, temveč tudi možu ali ženi, (ki ga (jo) je imenoval(a) določena stranka). Za izvolitev župana naj bi zadostovala enostavna relativna (ali absolutna) večina glasov.

Zelenoalternativna lista se je izrazila proti načrtu koroškega gradbenega mojstra Rognerja, ki hoče postaviti južno od Beljaka med Dravo in Jiljico takozvani „Historyland“. Opozorili so tudi na samostojne analize zastrupljenih tal v bližini Podklostra. Trije travniki, ki so jih raziskali samostojno, so bili zastrupljeni močnejše kot dovoljuje zakon za kmetijsko izkoriščanje tal. Na kg zemlje so našli med 3 – 8 mg kadmija (dovoljena sta 2 mg) in med 328 in 395 mg svinca (dovoljeno: 100 mg/kg).

Ostro je ZAL zavrnila pisanje nekaterih koroških časopisov, ki ponavljajo khd-jevsko trditev o „šolskem kompromisu“. KHD je zahteval ločevanje, uresničilo se bo pa dvotretjinsko ločevanje. V čem je tu kompromis? je vprašal dr. Sepp Brugger.

„Minderheitenschulregelung“ möglichst nicht berührt). Subtilno napadalnost pa zavijajo v novo geslo: „V izključnih zadevah večinskega naroda Slovenci ne morejo in ne smejo imeti pravice veta“.

Cinizem „domovinske službe“ in njegova predrznost pod okriljem tristrankarskega sporazuma gre torej tako daleč, da na področju, kjer potrebuje slovenska narodna skupnost zaščitne ureditve (ki jih določa tudi člen 7 ADP) hoče „ščititi večino“.

v. w.

Nobelov nagradenec za mir Wiesel:
Izvolitev Waldheima za predsednika
pomeni sramotni madež
za Avstrijo in človeštvo

Židovski pisatelj Elie Wiesel dobitnik Nobelove nagrade za mir za leto 1986, je izredno ostro kritiziral novega predsednika avstrijske republike Waldheima, češ, zakaj ne odstopi, če ima le še trohico vesti zaradi svoje dejavnosti med drugo svetovno vojno.

Izvolitev Waldheima za avstrijskega zveznega predsednika pomeni sramotni madež za Avstrijo in za celo človeštvo, je dejal nobelovec Wiesel. Po njegovem je predsedstvo države v prvi vrsti moralna ustanova, zato človek z nacistično preteklostjo, kot je to Waldheim, za tak položaj ni primeren.

Čeprav je Waldheim zdaj že

dobrega pol leta na položaju zveznega predsednika, se kritične ocene njegove vloge v nacistični vojski med drugo svetovno vojno še vedno nadaljujejo. Pri tem ne manjka ostrih napadov in odkritih pozivov; nobelovec Wiesel je le eden takih primerov. In dovolj zgovorno je tudi dejstvo, da doslej še nobena država Waldheima ni povabila na obisk – celo govorce o povabilu na Japonsko so se izkazale kot „nesporazum“ – tako da se je Avstrija s svojim novim predsednikom dejansko znašla v neprijetni izolaciji. Da v tej zvezi igra določeno vlogo nepremagana nacistična preteklost tudi v širšem pogledu, ni treba posebej poudarjati.

Novosti v
novem parlamentu

Se pravočasno pred prazniki se je novi parlament sestel na prvi seji, na kateri so po zaprisegi poslancev izvolili tri predsednike in razne odbore, nato pa se odpravili na božično-novoletne počitnice. Čeprav je bil začetek bolj kratek in po stari navadi precej formalen, pa je le že bilo videti, da prinaša novi parlament tudi novosti, ki bodo morda vsaj malo spremenile ustaljeni formalizem, ki sicer vlada v avstrijskem zakonodajnem aparatu.

V to smer kaže predvsem dejstvo, da so v parlamentu po dolgih letih spet zastopane štiri stranke oz. skupine. Zelenoalternativni so z osmimi poslanci sicer najmanjša frakcija, so pa že kar na začetku pokazali, da nameravajo ozračje v „visokem domu“ nekoliko prevetriti in z novimi pobudami vnesti vanj svežega duha. Njihova zadržanja pri dodeljevanju sedežev v plenumu in pisarniških prostorov je bil le uvod; na prvi seji, ki so ji namesto svečanega vtisnili delovni značaj, pa so že opozorili, da obeta avstrijski parlamentarizem postati spet bolj pester in malo bolj življenjski, kot je bil v minulih letih in desetletjih, ko je bil parlament v mnenju mnogih degradiran v glasovalni avtomat.

Seveda pa bi bilo iluzorno pričakovati čudeže. Medtem ko je dosedanji predsednik Anton Benya še „širokogrudno“ dopustil, da je na zelenoalternativni listi izvoljeni Karel Smolle svojo prisego izrekel tudi v slovenščini, je novi predsednik Leopold Gratz že povedal, da slovenskih govorov avstrijski parlament ne bo prenesel. Imel bi razumevanje, je menil Gratz, če bi kateri od poslancev citat iz Shakespeara navedel v angleškem originalnem jeziku – toda obenem je nedvoumno opozoril, da so vsi poslanci prisegli na avstrijske zakone in ti zakoni dopuščajo v parlamentu samo nemščino. Zanimivo bi bilo izvedeti, ali velja Gratzovo izjemno razumevanje samo glede angleščine. Kaj, če bi Smolle url slovenščini pot v dunajski parlament z izvirnimi citati iz del Cankarja ali kakega drugega slovenskega avtorja?

Kako hitro je konec idealističnih predstav, čim začne delovati utečeno kolesje političnega realizma, se je izkazalo tudi pri volitvi 3. predsednika parlamenta. Pretežna večina je sledila preizkušenemu mehanizmu in je podprla izvolitev svobodnjaškega kandidata – razen osmih zelenoalternativnih poslancev je imelo vsega skupaj le šest mandatarjev drugih strank toliko osebnega poguma in politične volje, da so pri glasovanju demonstrativno izpovedali pripravljenost, prispevati k odstranitvi rjavega madeža, ki zaradi nepremagane nacistične preteklosti slej ko prej bremeni mednarodni ugled Avstrije.

Občinska seja v Žitari vasi: Vsakoletni napad na dvojezičnost!

Proračun za leto 1987 predvideva 14,8 milijona pri izdatkih, isto vsoto pa tudi pri dohodkih, tako da je postavljen izenačen. Žitajski proračun bremenijo znatno zvišane obvezne dajatve dežel, saj je npr. obvezni izdatek za deficit deželnih bolnic narasel za 25 odstotkov. Na drugi strani pa je občina povišala pričakovane dohodke iz obveznih dajatev občanov za vodo, odvajanje smeti, ... Pri poročilih o delu raznih odborov občine je odbornik Petek (EL) poročal, da je odbor za poljedelstvo in gozdarstvo, kateremu predseduje, obvestil vse prizadete o možnostih za doklade, ter o tem, da je odbor izvedel več predavanj in dve strokovni ekskurziji na Štajersko. Iz poročila predsednika odbora za turizem je bilo izvedeti, da je število nočitev v Dobrli vasi v zadnjem letu naraslo za skoraj 5 odstotkov na vsega 50.961 nočitev.

Kaže pa, da postaja v Žitari vasi že prava tradicija, da se ob obravnavi občinskega proračuna pri seji občinskega sveta edino le razgali protimanjšinska nastojenost posameznih občinskih odborov. Tudi tokrat sta stala pri tem v prvi vrsti župan Posod (SP) ter podžupanja Altersberger (VP). Altersbergerjeva se je že kar na začetku javila samo na temo glasbena šola, kjer se je pobahala, da je itak že v dežel-nem zboru zahtevala od dežel-nega glavarja, naj vključi v okvir deželne glasbene šole (Landes-musikschule) tudi žitajsko glas-beno šolo. Da ima taka zahteva tudi resnejša ozadja oz. da je pri tem tudi nekaj hotela doseči, leži na dlani. In Altersbergerjeva tega tudi ni skrivala: „Seveda bi bila to lahko tudi tista glasbena šola, ki je že v šoli, toda samo, če bi bili učitelji Avstriji! Saj je treba to odstraniti, da bi jugoslovanski učitelji poučevali v žitajski ljudski šoli!“

V to načeto diskusijo se je nato vključil Tinej Hribernik, odbornik EL, ki je poudaril, da „res ne more biti tak zločin, če pride učitelj iz Prevalj poučevati harmoniko. Vem pa, da vas moti vse, kar je le slovenskega. Nerazumljivo pa mi je, da se zdaj toliko govori o

sodelovanju v prostoru Alpe-Jadran, po drugi strani pa se greste potem tako igro.“

No, in s tem je „sprovociral“ župana, na kar se je začel kratek disput med Posodom in Hribernikom, ki ga pa objavljam v celoti:

Posod: Tinej, saj dobro veš, da sem vas že več let vedno spet prosil, da to (= učitelja iz Slovenije, op. uredn.) spremenite – v inter-resu sožitja!

Hribernik: Gospod župan, potem pa povejte sledeče: če hodi nogometno moštvo iz Žitare vasi v ljudsko šolo na vaje in je trener pač Jugoslovčan, potem bi morali tudi nogometašem prepovedati vstop v ljudsko šolo?

Posod: To pa je zadeva športnega društva!

Hribernik: Toda z jugoslovanskim trenerjem?

Posod: Če se bo kdo pritožil, pač tudi nogometaši ne bodo smeli več v šolo!

Je komentar še potreben? Ali se da takemu nastopu še kaj pripomniti? Morda samo še to, da se drži pač tudi župan Wagnerja, ki o sebi in o troedini protimanjšinski politiki na deželni ravni itak že trdi, da je/so dosegli/la ravan absolutnega... (protimanjšinstva?)

Železna Kapla:

Storitve nazadujejo, dajatve in obrememenitve rastejo

Če smo ob sklepanju boroveljskega občinskega sveta o proračunu za leto 1987 zapisali, da so možnosti za samostojno ukrepanje in načrtovanje za občinski svet zelo omejene, potem to velja tudi za Železno Kaplo, kjer so morali sklepati o proračunu, ki že sam predvideva deficit v višini 5,5 milijona šilingov. Poleg tega je tudi izredni proračun v Železni Kapli znižan v primerjavi z letom 1986 za cele štiri milijone, kar seveda pomeni, da bo občina mogla izvesti manj investicij v prid prebivalstvu, kot bi jih bilo potrebnih.

V razpravi o tej točki dnevnega reda je najprej odbornik KPA Gidi Sitter opozoril prav na ta dejstva, nato pa opozoril na to, da se izdatki za samo občinsko zastopstvo iz leta v leto povišujejo, medtem ko za druge storitve ni denarja. Sitter je zahteval, da se dohodke župana, članov občinskega predstojništva ter občinskih odborov skrajša najmanj za polovico. Hkrati pa je pozval tudi občinsko predstojništvo, naj se potegne pri deželnih in državnih politikah za spremembo tako zvanega Zakona o finančni izravnavi, saj je prav ta zakonodaja kriva tega, da morajo občine plačevati visoke prispevke deželi oz. zvezi, medtem ko dobivajo le malenkosten delež vseh drugih davčnih dajatev.

Podžupan Stossier (SP) je nato argumentiral, da npr. krajšanje dohodkov občinskega predstojništva ni možno, saj bi to določeval deželni zakon. Pri tem je izpustil, da ima vsaka občina pa le tudi pravico, da si za svojo občino določi pač nižje plače. Odbornik EL Lado Hajnžič je nato kritiziral, da je za kulturno dejavnost slej ko prej predvideno premalo podpore, nakar je spet Stossier zagovarjal postavke iz proračuna: „Saj itak vidite, da moramo računati z deficitom; smo morali pač povsod varčevati“...

Že v naslednji točki pa se je pokazalo, v katero smer gre uradna (vladna) politika na področju komunalne politike: že

prej omenjeni Zakon o finančni izravnavi, ki občine zapostavlja, je ena stran, druga pa je, da tudi kreditna določila silijo občine v to, da za komunalne storitve nagemajo kredite po normalnih bančnih obrestih, kar seveda povečuje stroške za to ali ono komunalno storitev. Tudi za občinska stanovanja v Železni Kapli je zvezna vlada zdaj povišala obresti na tri odstotke, kar je občina prenesla zdaj na stanovalce: tem so podražili najemnino za do 25 odstotkov. Proti tej podražitvi je glasoval le odbornik KPA Gidi Sitter.

Pri predzadnji seji kapelskega občinskega sveta je občinski svet z večino glasov odklonil zahtevo EL, naj občina postavi tudi v Spodnjem Obirskem in na Obirskem-Sajdi dvojezične krajevne napise. Tedanja utemeljitev: Spodnje Obirsko in Obirsko-Sajda nista samostojni vasi, zato

je uradna oznaka za cel graben le Obirsko/Ebriach. Pri zadnji seji pa je predložila frakcija SP modificirano zahtevo, naj se postavijo krajevni napisi „Ebriach/Obirsko“ pri Piskernikovemu mostu, pri mostu pred gostilno Srienz ter pri parkirišču na Sajdi. Ugovoru odbornikov Sitterja (KPA) in Smrtnika (EL), da se tako izniči oznaki Spodnje Obirsko in Obirsko-Sajda, je vedel odbornik Strasser (SP) pristaviti le formalni „argument“: „Obirsko sega pač od Piskernikovega mostu do Sajde“. Rimo na to si naj napravi vsak sam.

Kapelska dvojezičnost...

„Diskusija“ pa se je razvnela tudi ob slovenskih izvajanjih odbornika EL Smrtnika. Najprej je svobodnjak Reiter zahteval: „Če ne bo govoril v obeh jezikih, je to za tistega, ki ne razume obeh jezikov, nesprejemljivo.“ Nekaj časa kasneje pa je še podžupan Stossier (SP) izjavil: „Če smo že dvojezični, potem moramo stavljati tudi vprašanje v obeh jezikih. Če tega ne boš povedal tudi v nemščini, potem bom smatral vprašanje kot nestavljeno.“ Smrtnik je Stossierju čisto pravilno odgovoril, da potem pač pričakuje tudi od njega dvojezičen odgovor, česar pa ravnatelj dvojezične šole v Železni Kapli, podžupan Stossier seveda ni storil. Taka je pač njegova dvojezičnost...

IZ DRUGIH OBČIN – IZ DRUGIH OBČIN

Kotmara vas

Proračun občine za leto 1987 znaša vsega 26,7 milijona šilingov, pri čemer predvideva za regulacijo kotmirškega potoka 4 milijone. Za občinske poti sta namenjena dva milijona.

Križanka – popravek

Pri veliki križanki, ki smo jo objavili v zadnji praznični številki, je pomotoma izostalo besedilo v zgornjem levem kotu. Opis, ki velja za prvo vodoravno ter prvo in zadnjo navpično vrsto, se glasi: **Voščilo in obletnica našega časopisa.** Na koncu voščila v zadnji navpični vrsti pa vpišite letnico 1987.

jona, za izgradnjo ceste na Talir pa 1,4 milijona. Razširitev vodovodnega omrežja bo stala 1,2 milijona, izgradnja strojnega centra pa 900.000 šilingov. Naslednje leto bodo obhajali kotmirški gasilci 10-letnico: za nakup novega gasilskega vozila je predvidenih 700.000 šilingov.

Pri naslednji seji bo kotmirški občinski svet razpravljal med drugim tudi o zahtevi Jožeta Wakouniga, ki je v imenu EL-frakcije zahteval, naj občina predaja pri počastitvi gostov in raznih reprezentativnih akcijah poleg plošče, ki sta jo letos izdala zbora „Wanderbuam“ in „Singkreis Köttmannsdorf“, tudi ploščo in brošuro SPD „Gorjanci“, ki je leta 1985 obhajalo 100-letnico svojega delovanja.

Globasnica

Tudi globaški občinski svet je sklenil svoj proračun za leto 1987. Ta sklep so sprejeli soglasno, se pravi, da se zavedajo odborniki vseh frakcij, da občina finančno nima dosti možnosti do lastnega odločanja. Polemika se je razvnela ob zahtevi odbornice VP Miklau, naj bi občina razpošiljala „nevtralne“ položnice za kasiranje tarif za odvajanje smeti, ne pa dvojezičnih položnic globaške Posojilnice. Toda Miklau nikakor ni uspela, se pravi, da bo ta dvojezičnost tudi še naprej obstajala.

Tržaška psihiatrija na zasedanju v Ljubljani

Sodobna psihiatrija se odpira v družbo

Tržaški psihiater Basaglia je skupaj s sodelavci izvedel v zadnjih desetletjih reformno psihiatrično službo v Italiji. Zdravljenje umsko bolnih ni prepustil izključno zaprtim ustanovam, spoznal je pomen vključevanja teh ljudi v družbeno dogajanje. O tem pristopu razpravljajo v vseh razvitih industrijskih državah. Tudi Slovenija skupaj s tržaškimi psihiatri razpravlja o izkušnjah sodobne psihiatrije, kot je razvidno iz spodnjega članka, ki smo si ga izposodili iz Primorskega dnevnika.

Ob tem ne pridemo mimo vprašanja, kdaj bo celovska oz. koroška psihiatrija ubrala pot sodelovanja s tržaškimi psihiatri. Prav koroška psihiatrija bi dobila brez dvoma mnogo impulzov, saj je še preveč zakostenela in povezana s preteklostjo. Vsiljuje se tudi vprašanje, zakaj iz vrst slovenske inteligence še nihče ni ubral izobrazbeno pot psihiatra.

Ne moremo se spuščati v strokovno ocenjevanje koroške psihiatrije, ni pa dvoma, da so jo v vsem povojnem času imeli pod vplivom psihiatri izredno konzervativnega tabora, ki tudi novjših pristopov mlajšega psihiatričnega osebja niso trpeli. Ni slučaj, da na Koroškem skoraj ni psihiatrov, napredne usmerjenosti. Znano pa je tudi, da je celovska psihiatrija „slovela“ ravno za časa druge svetovne vojne, ko je cvetela zloraba psihiatrične službe, npr. pri evtanaziji.

(v. w.)

V sredo se je v Ljubljani zaključilo tridnevno srečanje o psihiatriji v družbi, oziroma težnjah razvoja, problemih in perspektivah te vede v luči novjših pristopov. Namen srečanja je bilo aktualiziranje te, v Sloveniji precej časa zanemarjene teme, kot zanimivost pa naj povemo, da so na srečanju dali veliko poudarka alternativni psihiatriji v Trstu. Ena izmed specifičnih javnih tribun je bila posvečena ravno dezinstitutionalizaciji tržaške psihiatrije, svoje poglede in poklicne izkušnje pa so tržaški psihiatrični delavci poleg tega predstavili tudi na zasedanjih delovnih skupin in ostalih okroglih mizah, ki so se zvrstile v okviru prireditve.

Plastično predstavitev značilnosti psihiatrične službe v Trstu, bodisi v obdobju pred Basaglievo reformo kot po njej, je na omenjeni tribuni (bila je na sporedu v torek v Cankarjevem

domu) podal Enzo Torresini. V svojem referatu je poudaril važnost decentralizacije psihiatrične službe in pri tem pojasnil, da imajo centri za umsko zdravljenje poleg zdravstvene tudi družbeno funkcijo. O primerjavi med organizacijsko psihiatrično strukturo pri nas in v Sloveniji ni veliko govoril, pač pa je nekaj več o tem za njim povedal psihiater Centra za umsko zdravljenje Jože Lokar. Dejal je, da obstaja tudi v Sloveniji težnja, da bi ustanovili manjše psihiatrične enote, vendar pa pobuda ni enostavna, saj uresničitev tega zavisi od upravnih ovir. Precej sličnosti je opaziti tudi v zvezi z evropskimi razmerami: število bolniških postelj v centrih za umsko zdravljenje sicer stalno pada, vendar pa z druge strani pada tudi povprečna doba zdravljenja. Število pacientov (teh je v Slove-

niji približno 10.000 na leto, od teh je sorazmerno malo resnih primerov) narašča, ravno tako tudi število strokovnih kadrov. Tudi v Sloveniji, je dejal Lokar, se čedalje bolj povečuje število tistih, ki se zdravijo izven centrov za umsko zdravljenje. Bodisi Lokar kot njegov tržaški kolega pa sta v diskusiji izrazila željo, da bi čim več ljudi, tako zdravih kot umsko prizadetih, uspelo ustvariti pogoje za sožitje v skupnem krogu. Razpravljalci so se dotaknili tudi teoretske dileme, ali bo psihiatrija ostala sestavni del zdravstva ter pri tem ugotovili, da je medicinski model v Evropi in hkrati deloma v Sloveniji, še zmeraj in morda občutnejše kot v bližnji preteklosti živ.

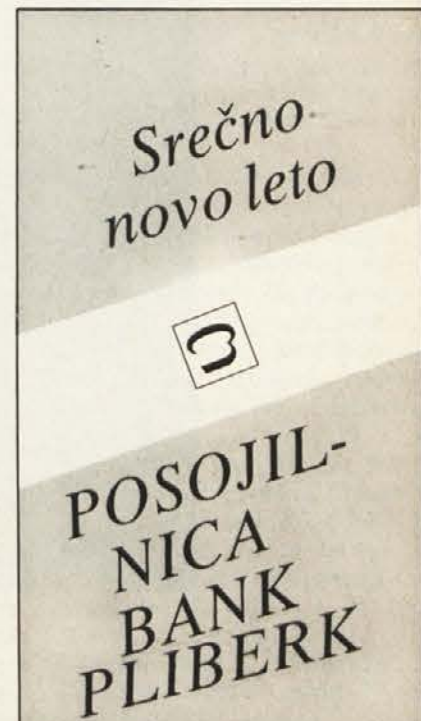
Živahna sta bila tudi ostala dva dneva debate. Med bolj znanimi gosti bi omenili predvsem Felixa Guattarija, ki velja za enega pomembnejših francoskih teoretikov na področju psihiatrije. Guattari, avtor knjige Anti-Ojdip, kapitalizem in shizofrenija in skupaj s Francom Basaglio utemeljitelj alternativnih oblik psihiatrije, je svoje predavanje osredotočil na psihiatrijo in obrobne družbene subjekte, pri tem pa je orisal raziskave, ki jih je opravil na področju shizofreničnih procesov. Naj omenimo še, da so prireditelji tridnevnega srečanja bili Cankarjev dom, Univerzitetna psihiatrična klinika v Ljubljani in galerija ŠKUC, med tistimi, ki so dopolnili prireditev, pa je bil tudi tržaški Photo-Imago, ki je za to priložnost pripravil razstavo slik na omenjeno temo.

J. Vogrič (Primorski dnevnik)

Tradicionalna mednarodna, ljudska smučarska tekma za „KARAVANŠKEGA MEDVEDA“ in mladinski slalom za KEKCA“ v nedeljo 4. 1. 1987

Kraj: Sele Kot (pri Francu)
Start: ob 11. uri (prijava so možne do pričetka tekme)
Posebna turna oprema ni potrebna! Tekmovalne skupine: I. dekleta 10 – 16 let, II. fantje 10 – 16 let, III. ženske nad 16 let, IV. moški 17 – 35 let, V. moški nad 35 let.
Vsi dobitniki zlatih kolajn se v posebni igri pomerijo za „medveda“. Vsi tekmovalci, ki so dosegli cilj, dobijo spominsko kolajno „karavanškega medveda“ in diplomu!

Mladinski slalom za „Kekca“:
Tekmovalne skupine: I. dekleta in fantje do 10 let, II. dekleta in fantje od 11 – 16 let.

Pero za mir – Pero za mir – Pero za mir – Pero za mir – Pero za mir – Pero za mir – Pero za mir – Pero za mir

Kaj lahko storimo mi?

Razmišljanja ob mednarodnem zborovanju pisateljev in novinarjev
„Pero za mir“ v Slovenj Gradcu, (Slovenija/Jugoslavija, 11.-14. novembra 1985)
ob 40-letnici obstoja OZN

Peter Paul Wiplinger

(nadaljevanje iz zadnje številke)

Ne smemo molčati in ne smemo dovoliti, da nas utišajo, kajti mi smo tisti nosilci duhovno moralne odgovornosti, ker jo lahko izrazimo, izgovorimo in formuliramo; ker lahko z našim vedenjem storimo nekaj za vest sveta. To absurdno mirovno teorijo o ravnotežju uničevalne kapacitete oboroževalnega arzenala na obeh straneh kot zagotovitve miru moramo razkrinkati natančno, energično, javno in z vsemi silami kot to, kar je: kot hinavsko laž, kot frazersko, uničujočo propagando, kot poskus, nekaj, kar se tiče vseh in kar prizadene vse, položiti v roke mogočnejšim in nosilcem odločitev, zasidrati v sistemih, ki sploh niso več dostopni temeljno demokratičnemu procesu odločanja ali tudi samo vplivanja ali pa so mu celo odtegnjeni, kot stremljenje, da vsem nam odtegnejo odgovornost, da nas postavijo pod skrbstvo, nas uplašijo in utišajo, da bi resignirali in se umaknili tem destruktivnim silam in tako prepustili svojo usodo toku sveta. Toda to se ne sme zgoditi. Vsi mi moramo nekaj storiti: Moramo se upreti!

Potrebujemo nov čas prosvetljenosti in moralne oborožitve. In začeti ga moramo v imenu miru, zaradi naše skrbi in prizadetosti, zaradi solidarnosti do soljudi, zaradi vedenja o naši odgovornosti v tej zadevi, da ne bomo zaigrali „principa upanja“, da bomo lahko pogledali v oči našim otrokom in našim otrok otrokom. To prosvetljenost moramo širiti na naj-

širši osnovi, toda z določenim ciljem in uspešno do zadnjega kotička brezbriznosti in pasivnosti. Ljudi moramo iztrgati iz dremeža, jim pojasniti, da mir ni zadeva onih zgoraj, temveč se brez izjeme tiče nas vseh. In da moramo zanj tudi nekaj storiti! Moramo ukrepati, namesto čakati. To moramo povedati jasno in glasno, tako pač, da bo vlade in vojske občutno motilo, in naše stališče in naš angažma morata potencirano preiti na druge – da namreč ne gre, da si porazdeli nekaj malo ljudi svet na svoja področja in svoje vplivne sfere, kot da bi bil ves ta svet njihova last, zaradi česar tudi prihaja do konfliktov in kriznih situacij, ki dovolj pogosto vodijo do vojaških razpravljanj med narodi in državami, kjer sta oba kontrahenta hkrati tudi žrtvi, žrtvi interesnih konfliktov velesil, ker dva ali več vojskujočih se in drug drugega uničujočih se kontrahentov v resnici ne počno drugega, kot da se med seboj in na svoj račun bojujejo kot kakšne lutke za interese velesil in zaradi njihovih konfliktov. Moramo se zavzemati za to, da bi nasilna vojaška razpravljanja nikoli ne bila metoda reševanja konfliktov, to ne morejo in ne smejo biti. To velja tudi za manjše države in za tako imenovano omejeno vojaško razpravljanje, ker je ravno zaradi politike zavezništva in paktov skoraj nemogoče, da bi neki konflikt dejansko lahko ostal omejen, temveč lahko postane netivo za veliko razpravljanje, za globalno vojno.

Zato se moramo tudi prizadevati, da v lastni deželi delujemo prosveti-

teljsko in moralno tako, da jasno in glasno povemo in širimo svoje prepričanje, da se da mir zagotoviti samo z miroljubnimi sredstvi, s sredstvi miru. Vsem moramo pojasniti, da so si sistemi, ki temeljijo na grožnji, zatiranju, zastraševanju, izsiljevanju, poniževanju, agresiji in nasilju in se tudi poslužujejo teh sredstev kot orožja proti posamezniku, proti manjšinam, proti skupinam, proti drugače mislečim kot izraza in kot uporabe moči, niso nič drugega kot metode zatiranja resnice, pravičnosti in svobode; in da se tu sistemsko adekvatno ogroža mir na isti način kot v veliki svetovni politiki. Tudi tukaj torej moramo prosvetljevati in se upirati.

Vsi mi poznamo svojo nemoč, ali bolje: omejenost učinkovitosti svojih prizadevanj spričo nadmoči, ki so ji na razpolago drugačna sredstva od peresa. Toda vsi mi tudi vemo, da se nikoli ne da utišati vesti. Stremeti moramo za tem, da utrdimo to vest, izhajajočo iz vedenja, ki ga moramo posredovati na najširši socialno družbeni ravni. To moramo početi z vsem svojim bitjem in z vsemi sredstvi, ki so nam na razpolago. Vsi mi vemo, da moramo računati z odporom še zlasti s tiste strani, kjer je nastanjena moč. Temu odporu se moramo postaviti po robu s ciljno naravnano taktiko, dobro samoobrambo in tudi s civilno neposlušnostjo, toda s pametjo.

Vem, kako problematično je govoriti in pozivati k odporu, ne da bi človek sam ne zapadel v geslo in se s tem izpostavil že v osnovi napačnemu

interpretiranju in nevarnemu nespo-

razumu z vsemi posledicami. Problematika takšnega povezovanja misli mi je znana, ko rečem, da se je za mir potrebno tudi boriti; na vsak način se zavedam nevarnosti protislovja. In kljub temu – da bo jasno, da ne more biti miru za v s a k o ceno – je treba povedati, da je mir neodpovedljivo povezan z resnico, pravičnostjo, svobodo in dostojanstvom človeka, in da tako tudi mora biti. Popolnoma jasno je, da ne smemo gledati na agresijo z brezbriznostjo in napačno razumljeno toleranco, ker bi bili sicer sokrivi tega, kar nastane iz nezanimano sprejete agresije. Jasno mi je, da je spričo vedenja o Auschwitzu, Treblinki, Bergen-Belsnu, Birkenau, Dachau in Mauthausnu sam moralni poziv lahko samo blasfemija, če ni hkrati povezan s tem, kar sem označil za voljo in obveznost k prosvetljevanju s katerim se moramo ukvarjati:

Toda ravno iz dejstva, da teh krajev uničevanja ljudi in sistemov, ki so jih postavili in z njimi upravljali s tako perfektno delujočo organizacijo, nikoli ne bi bilo brez stotisočev pomagačev in molčečih spremljevalcev (Mitläufer), iz tega dejstva se torej lahko, če ga prenesemo na našo situacijo in na našo zdajšnjo problematiko uničenja, ki ogroža vse, nečesa naučimo, namreč: Da se ob pravem času upremo, tako da ne bi bilo zopet – in tokrat po vsem svetu – toliko molčečih spremljevalcev (Mitläufer), ki bi to, kar je treba preprečiti, s svojim molčanjem, s svojim nenasprotovanjem s svojo ubogljivostjo in s svojo poslušnostjo omogočili.

Moramo ugovarjati in moramo vzpodbujati k ugovarjanju! Moramo prevzeti odgovornost tako, da dajemo odgovore! Odgovor(e) na vprašanje: „Kaj lahko storimo mi?“ – Toda takrat moramo ukrepati vsi hkrati in solidarno.

Peter Paul Wiplinger, oktober 1985
Prevod: Mira Miladinović

Knjigarna „Naša knjiga“ ponuja Slovenske filme na video-kasetah (VHS)

V ponudbi „Naše knjige“ najdete v prihodnje tudi video-kasete s slovenskimi filmi. Med drugim bodo na razpolago.

Heretik

Film o življenju Primoža Trubarja. Po scenariju Dragota Jančarja. Režija: Andrej Stojan. Glavna vloga: Polde Bibič. Med igralci je tudi naš rojak Marjan Srienec.

„Na svoji zemlji“

Prvi slovenski film. Po scenariju Cirila Kosmača. V režiji Franceta Štiglica. Igrajo Lojze Potokar, Stane Sever, Štefka Drolčeva.

Kecek

Mladinski film. Scenarij po pripovedi Josipa Vandota. Napisal: Jože Gale in France Milčinski. Režija: Jože Gale. Igrajo: Matija Barl, Zdenka Logar, Alenka Lobnikar idr.

Pastirci

Scenarij: Ivan Potrč. Adaptacija: France Štiglic in Andrej Hieng. Režija: Miha Levstek, Ksenija Sinur, Bogoropotar, idr.

Sreča na vrhvi

Scenarij: Vitan Mal. Režija: Jane Kavčič. Igrajo: Matjaž Gruden, Nino Degleria, Matija Tavčar, idr.

Poletje v školjki

Scenarij: Viran Mal in Tugo Štiglic. Režija: Tugo Štiglic. Igrajo: Denis Sluga, Kaja Štiglic, Boris Kralj, idr.

Cena posamezne kasete: 700 šil. Posnela jih je VIBA-film, Ljubljana (Fuji).

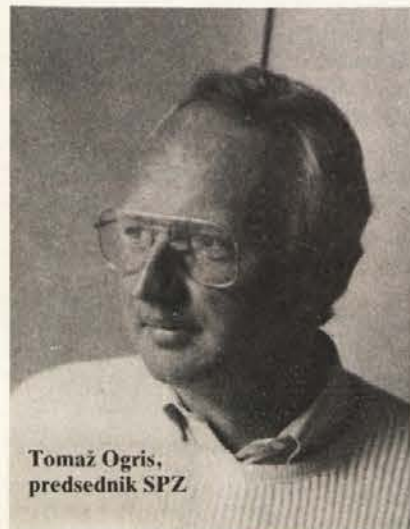
CENTER ZA TURISTIČNO PROPAGANDO SLOVENIJE

Zaključna seja odborov Slovenske prosvetne zveze za leto 1986

Pogled dejavnosti in načrt za bodočnost

Ob izteku leta 1986 je Slovenska prosvetna zveza sklicala sejo upravnega in nadzornega odbora in tako sledila navadi, da pregleda dejavnost v minulem in sprejme načrt za prihodnje leto. Sejo je vodil predsednik nadzornega odbora dr. Franci Zwitter, ki je najprej dal besedo predsedniku upravnega odbora Tomažu Ogrisu.

Predsednik SPZ je v svojem poročilu oba odbora seznanil o dejavnosti naše osrednje kulturne organizacije v preteklem letu in ob tem ugotovil, da je SPZ v glavnem uresničila svoj načrt za leto 1986. Tomaž Ogris je v svojih izjavah naštel le glavne prireditve kot so tradicionalni Slovenski ples,

Tomaž Ogris,
predsednik SPZ

Prešernova proslava, mladinska revija „Pokaži kaj znaš“, dnevi slovenskega filma, srečanja pevskih zborov in osrednji koncert v Celovcu, koncert mladih instrumentalistov, knjižni dar Slovenske prosvetne zveze, srečanje pisateljev na Obirskem, gostovanje Drame SNG iz Ljubljane, posebno pa je naglasil velik uspeh uprizoritve Kreftove „Velike puntarije“ v Spodnjih Vinarah, kamor je SPZ privabila skoraj pet tisoč gledalcev, medtem ko je pri realizaciji uprizoritve sodelovalo okoli sto oseb, kar je za poletni čas še posebno velik dosežek, ko vemo, da je v tem času največ naših ljudi zaposlenih v turizmu oz. kmetijstvu. Nadalje se je SPZ vključila tudi v obhajanje 400-letnice smrti Primoža Trubarja, kot novost pa je v sodelovanju s Krščansko kulturno zvezo posebej omenil akcijo „Kulturni bus“, ki je v času turistične sezone informiral o položaju slovenske narodne skupnosti na Koroškem.

Predsednik SPZ je povedal, da glavna skrb njenega delovanja velja sodelovanju odnosno pomoči krajevnim Slovenskim prosvetnim društvom in da je uspelo izboljšati kontakte z le-timi. Kritično pa je ocenil dejstvo, da bi se nekateri odborniki morali bolj zavedati, da so predstavniki naše centralne kulturne organizacije in da bi kot taki morali večkrat, zlasti na prireditvah in sejah krajevnih društev, nastopati kot povezovalni člen med društvi in centralo.

Oba odbora sta se temeljito bavila tudi z najbolj perečim vprašanjem – s šolstvom. Tu je bilo povedano, da bi namera, odpraviti skupno dvojezično šolo, pomenila najhujši udarec proti slovenski narodni skupnosti na Koroškem. Temu pa se bo uprla tudi Slovenska prosvetna zveza in bo skupno z drugimi narodnimi organizacijami šla v boj zoper tako krivično odločitev – getoizacijo naše manjšine. Vse tozadevne akcije bo SPZ koordinirala s pristojnimi odbori in o le-teh obveščala svoje krajevne kulturne organizacije.

Tajnik dr. Janko Malle je odbornike seznanil o načrtu dela Slovenske prosvetne zveze za leto 1987. Najprej je naglasil, da bo glavno delo SPZ seveda veljalo boju za ohranitev skupne šole, sicer pa bo leto 1987 veljalo okrepitvi kontaktov s krajevnimi društvi, s tem pa obnovi njihove dejavnosti, zlasti na narodno ogrože-

Janko Malle,
tajnik SPZ

nih področjih. Tem kontaktom se bo posvetil osebno, bo to torej njegova glavna delovna obveza. Kljub temu je tajnik tudi uprl pogled nazaj in ugotov-

vil, da na področju zborovskega petja vlada kriza, zlasti, kar zadeva kadrovsko vprašanje, da manjka naraščaja pri zborovodjih. Temu bo v prihodnje treba posvetiti vso pozornost, saj se v pevski kulturi udeležuje največ naših rojakov. Z veseljem je Malle povedal, da smo na področju odrske dejavnosti napravili lep korak naprej. Izboljšala se je kvaliteta posameznih uprizoritev, društva oz. dramske skupine se lotevajo bolj sodobnih in zahtevnih del. To pa je sad izobraževalnega dela, zato bo SPZ tudi v prihodnje organizirala strokovne seminarje, pri čemer se bo osredotočila na mladino, ki se trenutno vse premalo vključuje v kulturno delo. Malle se je potem bavil tudi z vprašanjem kontaktov z društvi večinskega naroda. Tu je menil, da sodelovanje z društvi in organizacijami izven Koroške dobro funkcionira, kar za Koroško ni mogoče trditi. Glavni vzroki so gotovo pri večini, treba pa bo tudi reformirati dejavnost naših društev, najti druge oblike dela, v katere je možno vključiti tudi širše sloje ljudi. Pri tem je mislil na izlete v naravo, izobraževanje, branje leposlovne in strokovne literature.

Odpiranju v avstrijski kulturni prostor bo posvečena tudi v prihodnje velika pozornost, saj informiranost večine o našem položaju prispeva tudi k razumevanju za rešitev našega vprašanja. V ta okvir spada tudi vključevanje koroških slovenskih pesnikov in pisateljev v avstrijsko ponudbo kulturnega ministrstva za šole. Teh možnosti se bo treba posluževati bolj, saj naši pisatelji zaslužijo, da jih spozna tudi šolska mladina. Pod sodelovanje z drugimi organizacijami seveda spadajo tudi kontakti z društvi, organizacijami in ustanovami matičnega naroda. Ti kontakti so razumljivo zelo tesni, kar se odraža v medsebojnih gostovanjih in drugih oblikah sodelovanja. Janko Malle je pripomnil, da bo, kar zadeva gostovanja, moralo priti do bolj načrtnega in kontroliranega odvijanja, saj so društva čestokrat preobremenjena s številnimi obiski, kar nenazadnje pomeni tudi veliko finančno breme za društva. Tu so že konkretni dogovori z Gorenjsko, v bodoče pa bo do takih koordinacij prišlo tudi z drugimi slovenskimi regijami.

Med nove dejavnosti, ki jih je SPZ uvedla v preteklem letu, sodijo razne razstave, s katerimi je SPZ bila zelo uspešna. To je razstava panjskih čelnic, razstava koroškega lončarstva, torej aktiviranja fondov iz etnografske zbirke SPZ. Zato bo SPZ v kulturnem domu na Radišah uredila stalni muzej, v katerem bo razstavljala predmete iz naše zgodovine. Nadaljevala bo tudi z gledališkimi uprizoritvami na prostem. Tu bo šlo za novo dramatizacijo Miklove Zale, ki jo bo SPZ uprizorilav Svatnah. Nadalje bo v letu 1987 prišlo do ustanovitve inštitucije za izobraževanje odraslih, kar bi spet omogočilo široko kulturno ponudbo in vključevanje ljudi, ki se sicer ne udeležujejo v prosveti. Pričeli bodo s seminarjem o dvojezičnosti, o vprašanju žensk v današnji družbi, organizirali bodo tudi seminarje za zborovodje, režiserje in druge.

Tajnik SPZ je povedal, da se je obneslo tudi sodelovanje s KKZ, zlasti na področju izobraževanja in drugih akcijah. Tako bo tudi spet prišlo do skupne Prešernove proslave, ki bo tokrat posvečena 400-letnici smrti Primoža Trubarja. Nadaljevali bodo s prireditvami „Dober večer, sosed – Guten Abend, Nachbar“. Sicer pa bo SPZ spet izvedla ustaljen načrt prireditve, gostovanj in kulturnih akcij.

Po obravnavi še drugih točk dnevnega reda, je predsednik Nadzornega odbora dr. Franci Zwitter zaključil sejo, vsem zaželel vesele praznike in srečno novo leto, predsednik upravnega odbora Tomaž Ogris pa je člane odborov povabil na malo zakusko in kozarec vina.

Velik odziv fotografskega natečaja za mladino prostora Alpe-Jadran

Deželni glavar Leopold Wagner je tik pred božičnimi prazniki podelil nagrade fotografskega natečaja, ki ga je razpisal deželni mladinski sekretariat skupno z Deželnim združenjem koroških fotografov. Razpis je bil namenjen mladini iz prostora Alpe-Jadran, torej mednarodno. Odziv je bil izredno velik, saj je bilo vposlanih nad 800 fotografij. Žirija je od teh za ožji izbor za nagrade določila 108.

Tema natečaja je bila zelo aktualna, namreč „Mladina danes“. Tako so mladi fotografi na svoj način –

pini nad 20 let je zmagal Zvonimir Krstulović iz Splita, drugi je bil Antonio Spazzal iz Trsta, tretjo nagrado pa spet fotograf s Koroške, Helmut Schwarz.

Na sliki sta dobitnika v skupini nad 20 let Zvonimir Krstulović (levo) in Antonio Spazzal (desno). Fotografijo Krstulovića objavljamo, saj z njo prikazuje velike razlike med ženskami v današnjem svetu. V ospredju gresta dve muslimanski ženi ki imata še zakrita obraza, medtem ko za njima gre mlado, povsem sodobnem času

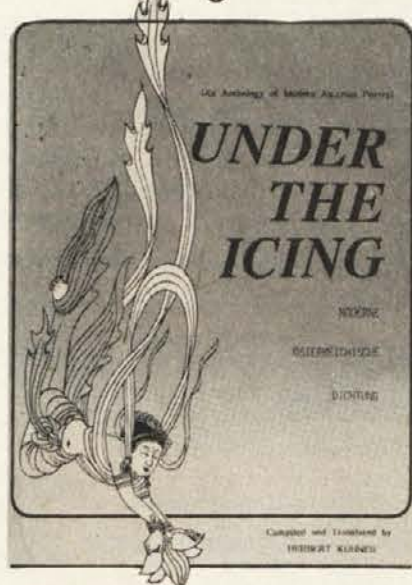

potom objektiv – povedali, kako gledajo na današnji svet, v katerem živijo in doraščajo.

Tekmovanje je bilo razdeljeno v dve starostni skupini in sicer do 20 in nad 20 let. Prve tri nagrade v skupini do 20 let so prejeli Harald Londer, Adrian Martin Bucher in Andreas Ragautz, vsi trije s Koroške. V sku-

prilagojeno dekle, ki pa vendar zamišljeno gleda v prihodnost. Spazzal je s sliko (v kateri je z igro senc pokazal, da mladina čestokrat hoče biti več kot v resnici je) dobil drugo nagrado. Prve tri nagrade so bile denarne, medtem ko so ostali udeleženci natečaja prejeli predmetne nagrade. Vsem nagrajencem iskreno čestitamo.

Med novimi knjigami Antologija moderne avstrijske lirike v angleščini

Znani prevajalec Herbert Kuhner je spet izdal antologijo poezije v angleškem jeziku. Tokrat se je lotil moderne avstrijske poezije. V izbor je uvrstil več kot devetdeset pesnikov iz vse Avstrije, med njimi je upošteval tudi pesnike slovenske manjšine in hrvaške na Gradiščanskem. Med koroškimi pesniki je izbral Janka Ferka, Andreja Kokota, Cvetko Lipuš, Majo Haderlap in Fabjana Hafnerja. V antologiji so zastopani vsaj z eno pesmijo.

Treba je omeniti, da antologija UNDER THE ICING ni izšla v Ameriki, ampak v glavnem mestu Indije – v New Delhiju. To spet potrjuje dobre stike in zveze H. Kuhnerja, seveda pa tudi njegove prevajalske sposobnosti s katerimi je, kot avtor številnih prevodov nemške literature v angleščino, bil deležen že številnih

priznanj in s tem mednarodnega ugleda kot prevajalec. Posebno mu gre naša zahvala za to, da v svoje prevode vedno vključuje tudi slovenske koroške avtorje, kar dandanes ni tako samoumevno. Kuhner tega ne počne, kot pravi sam, iz pomilovanja manjšin, ampak dela sodi po kvaliteti, koroška slovenska poezija pa je kvalitetna in kot taka sestavni del avstrijske literature.

Razstave

V mesecu decembru 1986 so potekale številne likovne razstave. O nekaterih smo obširneje poročali, druge pa lahko le bežno omenimo, čeprav bi bile prav tako potrebne širše informacije. Žal pa nam zaradi pomanjkanja prostora to ni možno storiti.

Tu moramo omeniti obširno razstavo PANONIA, ki jo je organiziralo Avstrijsko-jugoslovansko društvo v Celovcu. Razstava je bila v avli celovške univerze, šlo pa je za prikaz dosežkov na likovnem področju v prostoru Panonia, torej iz Avstrije, Madžarske in Jugoslavije – iz področja, kjer se stikajo meje treh imenovanih dežel.

Pod naslovom „Flache Wache – Ravna straža“ poteka likovna razstava v Dobrli vasi (MODERN TRIGON GALERIE) v samostanu. Gre za skupinsko razstavo slikarjev obharnosti K. Vouka, A. Writza, G. Wulza, C. Frölicha, M. Orsini-Rosenberga in G. Christiana. Razstavo je možno ogledati do 4. januarja 1987.

Naš sodelavec Lubo Urbajs gre v poklicni pokoj

Sklepna seja odborov Zveze slovenskih organizacij za leto 1986 je bila posvečena pregledu in oceni dejavnosti ZSO v minulem letu, ki jo je podal predsednik Feliks Wieser. Hkrati so se odborniki in sodelavci Zveze slovenskih organizacij poslovili od Luba Urbajsa, ki gre s koncem leta v poklicni pokoj. Predsednik ZSO Feliks Wieser se je uredniku Slovenskega vestnika Lubu Urbajsu zahvalil za njegov petnajstletni trud v uredništvu in izrazil prepričanje, da bo Lubo še naprej z dopisi iz južnokoroških krajev in gora držal zvestobo listu. Glavni urednik Rado Janežič pa se mu je v imenu uredništva iskreno zavalil za dobro sodelovanje in mu želel še mnogo zadovoljnih let.

Ali res ne gre drugače?

Že vrsto let gledam oddaje „Musikantenstadl“ v avstrijski televiziji in vedno sem vesel napovedi, da bo nastopila tudi kakšna slovenska glasbena skupina v tej pisani oddaji raznih skupin in zapela ponosno lepo našo domačo slovensko pesem ter tako predstavila drobec slovenske kulture.

Tokrat sem se veselil nastopa znanega ansambla Slovenija, misleč, da bo pač nastopil v smislu svojega lepo zvonečega imena in da bo popravil tisto, kar so že nešteto „pokidali“ s svojo nemščino razni original Oberkrajnerji, Alpenoberkrajnerji in še drugi. Globoko pa sem bil razočaran, da je ansambel ubral podobno pot kot že prej omenjeni ansamblji in se predstavil v nemščini. Razočaran pa nisem bil samo jaz, temveč še mnogo drugih, ki so poslušali to oddajo. Namesto, da bi iz tega „muzikantnega hleva“ v svet zadonela naša

domača slovenska pesem, pa so vsi zatrobili v en rog, da je bilo vse tajč – in tako oholo demonstrirali svojo kulturno v pesmi... im Großen deutschen Land.

Sprašujemo se, zakaj ta hlapčevska ponižnost in zasramovanje samega sebe. Mi, ki živimo v zamejstvu in tudi marsikdo iz Slovenije, smo nad takšnimi oddajami vse drugo kot srečni. Želimo si, da bi nastopajoči ansamblji imeli več korajže pri takšnih oddajah, da bi tja šli korajžno s pesmijo države oziroma naroda iz katerega izhajajo. Saj je ni lepše pesmi kot je naša domača pesem in prav takšna pesem na ekranu, pred katerim je zbrano na stotisoče gledalcev, bi nam bila v

ponos in obenem prepričljiv dokaz naše življenjske volje in kulture. Tudi drugi gledalci oz. poslušalci bi prav gotovo bolj uživali ob originalu, kot pa ob podajih pesmi v tuje zvonečih prevodih.

Ali vodja oddaje Moik ansambla Slovenija v velikem navdušenju med nastopajočimi niti opazil ni, da ga ni pozdravil oz. predstavil odkod da prihaja in kdo da je. Morda je pač to storil iz razloga, saj to so itak pohlevni „hlapci“ in takih ni vredno omenjati. Žalostno.

Malo več ponosa, samozavesti in korajže, ko greste predstavljat slovenski rod, pa bomo vsi srečni in veseli ter ponosni na vas.

ikej

Vidasil – revolucionarna jugoslovanska iznajdba

Na največji svetovni razstavi izumov v salonu Eureka v Bruslju je tridesetletna strokovna komisija soglasno odločila, da je najboljša inovacija tega leta jugoslovanski proizvod toplotno izolacijskega materiala, imenovan VIDASIL. Iznajditeljica tega materiala je Vida Popović in ker je glavna snov tega materiala nek silikat, so temu materialu dali ime VIDASIL.

Vidasil je med drugim odlično nadomestilo za azbest, ki mu pripisujejo zdravju škodljive lastnosti. Poleg tega je vidasil petkrat lažji od azbesta. Osnovna surovina za vidasil je silicijev dioksid, ki ga imajo v Jugoslaviji v izredno čisti obliki (99,99 odstotnega).

Vidasil je za nestrokovno oko nek material vmes med siporeksom in stiroporom – toda prvi v ognju izpari, drugi pa že pri 600 stopinjah razpade. Možnosti upo-

rabe vidasila so skoraj neomejene: v metalurgiji, pri gradnji hotelov, stolpnic, skladišč z vnetljivimi snovmi, pri izdelavi hladilnikov, v kemični industriji, v steklarstvu, v ladjedelništvu in podobno. Zavodi Crvene zastave preizkušajo vidasil pri izdelavi nosilca za katalizatorje izpušnih plinov. Nadalje trdijo, da se da iz vidasila, ki ga je mogoče poljubno ulivati, izdelati tudi povsem nov tip avtomobilskega izpušnega sistema, ki bi hkrati ščitil pred temperaturo in treslji. Prvi preizkus takšnih izpušnih loncev so že dali dobre rezultate.

Iz teh podatkov o novem materialu vidasil lahko samo z veseljem ugotovimo, da imajo Jugoslovani v rokah pomemben adut, s katerim lahko gospodarsko mnogo pridobijo. Izumiteljica Vida Popović računa z nadaljnjimi dodatnimi možnostmi uprabe tega materiala.

NAŠI ARGUMENTI

Zagovorniki ločevanja trdijo:

„Pravice manjšine ne smejo postati dolžnost za večino.“

Naši protargumenti:

Večina ima pravne in moralne obveznosti do manjšine. Tudi če večina (v lastno škodo) pretrga vsakršne vezi z manjšino in jo spravlja v izolacijo, se lahko iz svojih obveznosti izmuzne le za ceno uničevanja sleherne misli na zaščito in solidarnost.

Dia predavanja o Himalaji

V petek 11. in soboto 12. decembra je Slovensko planinsko društvo Celovec skupno s krajevnima prosvetnima društvoma „Rož“ v Šentjakobu in „Bilka“ v Bilčovsu vabilo na dia-predavanje slovenskega vrhunskega alpinista Staneta Belaka-Šraufa o ledenih himalajskih strminah.

V petek je bilo predavanje v Šentjakobu v društveni sobi nad Posojilnico. Stane Belak-Šrauf je v sliki in besedi opisal tri vzpone na himalajski osemstisočak Daulagiri. Zaradi strahotnih vremenskih razmer sicer nikdar ni dosegel vrha (tik pod vrhom se je moral obrniti), zato pa je opravil kar dve prvenstveni smeri, ki sta v svetovni alpinistični javnosti odjeknili kot vrhunske alpinistično dejanje.

Res škoda, da je bila slaba udeležba, kajti takšno priložnost, imeti med nami vrhunskega alpinista, bomo le težko še kdaj imeli.

Naslednjega dne je bilo predavanje pri Miklavžu v Bilčovsu. Predavatelj je predstavil kar dva himalajska orjaka, že prej omenjeni Daulagiri in prvi pristop jugoslovanske himalaj-

ske alpinistične odprave na najvišji vrh sveta – Mont Everest. Jugoslovani so se na Mont Everest povzpeli po novi smeri – zahodnem grebenu, najdaljšem grebenu tega mogočnega gorskega masiva. Med prvopristopniki na vrh te gore je bil tudi naš predavatelj in znani šerpa Ang Fu, ki pa se je na povratku z vrha smrtno ponesrečil.

V soboto je bila tudi slovenska koča na Bleščeči počaščena z Belakovim obiskom, kamor ga je spremljal bivši predsednik SPD Celovec Lubo Urbajs. Čeprav je Šrauf navajen bolj strmih višin, se je kar srečnega počutil med številnimi mladimi ljudmi iz Celovca in Beljaka, ki so oba gosta zelo gostoljubno sprejeli.

Nekaj dni poprej, 10. decembra, pa je v Tinjah predaval znani vzhodnotirolski alpinist in restavrador zvonikov Sepp Mayerl. On se je udeležil 7 alpinističnih odprav – eno v peruanske Ande, šest pa v Himalajo. Sepp Mayerl je eden redkih alpinistov, ki ima izredno dobre stike s himalajsko državo Butan, tako da je tam kar dvakrat uspešno osvajal vrhove.

Sele-Zgornji Kot

Prejšnji petek 19. decembra je naše SPD Herman Velik skupno s Slovenskim planinskim društvom Celovec vabilo na dia-predavanje o Triglavskem narodnem parku. Predavatelj je bil naš dobri znanec in alpinist Janez Bizjak iz Ljubljane. Dobri znanec zaradi tega, ker je že večkrat bil pri nas v Kotu in nas tudi seznanil s prvo slovensko alpinistično odpravo na Grenlandijo, katere vodja je on bil.

Kljub vihnemu vremenu tistega dne – pihal je močan veter, se je v šoli na Kotu, zbralo lepo število ljudi, ki so z velikim zanimanjem spremljali Bizjakovo predavanje, ki nas je tokrat popeljal v kraljestvo Julijskih Alp, na področje Triglavskega narodnega parka. Predavatelj nas ni seznanil samo s pokrajinskimi lepotami tega parka, katerega srce oziroma višek predstavlja Triglav, temveč tudi s floro in favno tega parka. Čudovite barvne slike, veliko jih je sam naredil, in pa predavatelj prepričljivi močni glas, so nas tako navdušili, da so se nekateri celo starejši poslušalci odločili, da

se letos poleti lotijo Triglava; med temi navdušenci je bil tudi predsednik SPD „Herman Velik“ Jurij Mak. Predavatelja v naši sredi je pozdravil domačin in predsednik Slovenskega planinskega društva Franci Kropivnik in znani iniciator že tradicionalne mednarodne smučarske prireditve za „Karavanškega medveda“.

Po dia-predavanju je bila pri naši Marti še prijetna družabnost s pogostitvijo predavatelja in njegovega spremljevalca. Zvedeli smo in na to smo zelo ponosni, da se je Bizjaku pri njegovih predavanjih med koroškimi Slovenci še posebno dopadlo pri nas na Kotu.

Kot viden znak tudi letos prilagamo stenski koledar, ki naj vas celo leto spremlja in povezuje z našim listom. Hkrati izrekamo prošnjo, da listu ohranite zvestobo tudi v novem letu ter ga pomagajte krepiti in širiti. V tem smislu želimo vsem srečno in uspehov polno novo leto.

Prireditve

CELOVEC

SREČANJE TREH KRALJEV

v torek 6. 1. 1987, na praznik Treh kraljev – maša
Zbirališče: Novi trg ob 13.30, nato maša v stolnici. Konec ob 16. uri
Prijava: do 2. 1. 1987 pri Katoliški otroški mladini, 9022 Celovec, Viktringer Ring 26.
tel.: 0 42 22 / 51 11 66.

Knjigarna „Naša knjiga“ je zaradi INVENTURE med 1. in 12. januarjem 1987 zaprta.

Slovensko prosvetno društvo „Danica“ v Šentvidu v P. vabi na

NOVOLETNI KONCERT

v nedeljo 4. 1. 1987 ob 14. uri v Kulturnem domu v Šentpri-
možu
Nastopajo: Mlajši mladinski zbor, vokalni zbor, pop skupina „Zmeda“, vsi SPD „Danica“ ter moški pevski zbor SPD „Vinko Poljanec“ Škocijan.

Dobro! vas

OBČNI ZBOR SPD „SRCE“

v nedeljo 11. januarja 1987 ob 9.30 uri v Kulturnem domu v Dobrli vasi.

Loče

NOČNI TEK S SMUČMI

v soboto 10. januarja 1987 od 19. ure naprej na tekaški progi v Ratenčah
Prireditelj: Slovensko prosvetno društvo „Jepa-Baško jezero“.

Globasnica

PODJUNSKI PLES

v soboto 17. 1. 1987 ob 20. uri v gostilni Šoštar v Globasnici
Igra: ansambel „Štirje kovači“ iz Slovenije.

SODALITAS – Katoliški dom prosvete v Tinjah

Od petka 2. januarja ob 9. uri do sobote 3. januarja ob 17. uri

NOVOLETNO SREČANJE: ATEIZEM

Predavatelj: dr. France Rode, Rim
V petek 2. januarja ob 19.30 uri

ODPRTIJE RAZSTAVE DEL VALENTINA POLANŠKA

s kulturnim sporedom.

LOČE

● Na Štefanovo 26. 12. 1986 bodo loški tamburaši ob 8. uri s starimi božičnimi melodijami sooblikovali sv. mašo. Maševal bo mag. Stanko Hočevnar
● V soboto 3. 1. 1987 ob 19. uri pri Pušniku v Ločah VIDEO FILM o delovanju SPD „Jepa-Baško jezero“ v letu 1986. Po filmu zabaven večer! Prireditelj: SPD „Jepa-Baško jezero“

Katoliška prosveta in referat za izobraževanje vabita na novoletno srečanje v Domu prosvete Sodalitas v Tinjah

PRIMOŽ TRUBAR IN NJEGOV ČAS

Začetek: 2. januarja 1987 ob 9. uri
sklep: 3. januarja ob 13. uri
Predavanja: Od reforme do reformacije – dr. F. M. Dolinar ● Trubarjeva teološka misel – evangel. škof v p. Oskar Sakrausky ● Lik avtorja prve slovenske knjige – dr. Jože Rajhman ● Protestanti na slovenskem – Mihael Kuzmič ● Otvoritev razstave „Primož Trubar in njegov čas“ ● Film: „Heretik“.

MENJAVA DENARJA

Stanje v torek 30. decembra 1986

Za 100 dinarjev dobite	2.30 šil.
Za 100 dinarjev plačate	3.20 šil.
Za 100 lir dobite	0.99 šil.
Za 100 lir plačate	1.05 šil.
Za 100 mark dobite	695.00 šil.
Za 100 mark plačate	711.30 šil.

Celovec

OBLEKA IN OKRAS

Prodajna razstava privatne kolekcije modne oblikovalke Marjete Angerer je odprta do 17. januarja 1987 v Mohorjevi knjigarni. Razstavo si lahko ogledate v poslovnem času knjigarne.

Zaključno srečanje „Gallusa“

Minuli teden smo se srečali pevci „Gallusa“ k zaključnem srečanju iztekajočega se leta. V kratkih nagovorih je bilo nakazano delo in hotenje zbora. Predsednik se je zahvalil za zvesto sodelovanje in vsem pevkam in pevcem želel mirne praznike. Tajnik je podal letno poročilo in nas spomnil na prireditve in nastope v tem roku. Pevovodja se nam je zahvalil za našo pripravljenost za ubrano petje. Povedal nam pa je tudi odkrito, da ne smemo biti zadovoljni s tem, kar smo dosegli. Napredovati moramo. Boljšo stopnjo pa bomo le dosegli, če bomo vsi ogrevali voljo in stremjenje z notranjim ognjem. V prijeteljskem omizju smo se pokrepčali, med seboj malo pokramljali in si vmes še zapeli to in ono veselo pesem.

JA

RADIO-TELEVIZIJA

TV LJUBLJANA

Petek, 2. 1.: 9.00 Poročila – 9.05 F. Milčinski: Zvezdica Zaspanka, lutkovna igra – 10.15 Z vrha – 10.40 Akademija gospoda Packe – 12.00 Košnikova gostilna – 13.30 Mini show – 14.20 Dr. Dolittle, ameriški film – 16.55 Koncert iz Postojnske jame – 17.55 Šport v letu 1986 – 19.10 Risanka – 19.20 Zrna do zrna – 19.26 Vreme – 19.30 Dnevnik – 20.05 Kristof Kolumb – 21.05 Vdove – 22.00 Poročila – 22.05 Velika igra male gospe, ameriški film.

Sobota, 3. 1.: 8.00 Poročila – 8.05 Slovenske ljudske pravljice – 8.55 Smogovci – 9.25 Otrok in igra – 9.50 Maribor: Svetovni pokal v smučanju – veleslalom, (Ž), prenos 1. teka – 11.30/45 Periskop – 12.50 Maribor: Veleslalom (Ž), prenos 2. teka – 13.50 Poročila – 13.55 Ex libris – 14.25 Poslednja oaza, jugoslovanski dokumentarni film – 15.55 Glasbeni večer – 16.45 Košarka – 18.15 iz noveletnega sporeda – 18.45 Risanka – 19.00 Danes: Knjiga – 19.26 Vreme – 19.30 Dnevnik – 19.50 Zrcalo tedna – 20.15 Analiza veleslaloma za ženske – 20.30 Kristof Kolumb – 21.30 iz noveletnih oddaj – 22.10 Poročila – 22.15 Nadaljevanje noveletnega programa – 23.05 Portret Gena Hackmana, film – 23.35 Srečna dama, ameriški film.

SLOVENSKI VESTNIK

Izdajatelj in založnik: Zveza Slovenskih organizacij na Koroškem, 9020 Celovec, Tarviser Straža 16.

Uredništvo in uprava: 9020 Celovec, Tarviser Straža 16

Telefon (0 42 22) 51 43 00-30 (Rado Janežič) 31 (Lubo Urbajs) 32 (Andrej Kokot) 33 (Vinko Wieser)

Teleks 42 20 86 snok a

Tisk: Založniška in tiskarska družba z o. j. Drava, Celovec - Borovlje.

Zastopstvo za Jugoslavijo: ADIT-DZS, Kardejeva c. 8/II, p.p. 171 61000 Ljubljana.

Letna naročnina: 2500 dinarjev.

Nedelja, 4. 1.: 8.00 Poročila – 8.05 Živ žav – 8.50 Z vrha – 9.20 Maribor: Svetovni pokal v smučanju – slalom (Ž), prenos 1. teka – 10.45 Slavni zdravnik bolnišnice Charite – 12.20 Maribor: Slalom (Ž), prenos 2. teka – 13.30/12.55 Innsbruck: Smučarski skoki – 15.25 Revija, zabavnoglasbena oddaja – Poročila – 16.00 Smukač, ameriški film – 17.35 Pod lipo 1986 – 18.45 Risanka – 19.00 Danes: Kino, Turistični nagelj – Neža – 19.26 Vreme – 19.30 Dnevnik – 20.05 Podarim – dobim – 20.15 Kristof Kolumb – 21.15 A. Marodič: Pisma – Sreča pa taka – 21.55 iz silvestrskih programov – 22.55 Poročila.

Ponedeljek, 5. 1.: 9.00 Zrcalo tedna – 9.20 Integrali – 15.50 TV Mozaik – 17.25 Poročila – 17.30 Čiv, čiv, še dolgo bom živ – 17.45 Smogovci – 18.15 Glasba za mlade – 18.45 Risanka – 19.00 Danes: Obzornik – 19.26 Vreme – 19.30 Dnevnik – 20.05 Kristof Kolumb – 21.00 Aktualno – 21.40 Dnevnik – 21.55 Poročila.

Torek, 6. 1.: 9.00 Poučna TV – 11.00 Jezikovni utrinki – 16.30 Mozaik – 17.35 Poročila – 17.40 Miti in legende – 17.55 Kačji ris – 18.10 Ritem – 18.45 Risanka – 19.00 Danes: Obzornik – 19.26 Vreme – 19.30 Dnevnik – 20.05 Kristof Kolumb – 21.10 Lilli Novy – 22.15 Dnevnik.

Sreda, 7. 1.: 9.00 T. Partljič: Ščuke pa ni, ščuke pa ne – 16.20 Mozaik – 17.25 Slovenske ljudske pravljice – 17.50 Rdeča kapica, priredba predstave otroške gledališke skupine – 18.15 Razvoj satelitske TV – 18.45 Risanka – 19.00 Danes: Obzornik – 19.26 Vreme – 19.30 Dnevnik – 20.05 Film tedna.

SLOVENSKE ODDAJE AVSTRIJSKEGA RADIA
VSAK DAN OD 18.10 - 19.00

Petek, 2. 1.: Pesmi o zimi

Sobota, 3. 1.: Duhovni nagovor

(žpk. Lovro Kaselj)

Voščila (D. Urschitz)

Nedelja, 4. 1.: Trije kralji

na Koroškem

Ponedeljek, 5. 1.: Mladi

v Globasnici

Četrtek, 8. 1.: 9.00 Poučna TV – 16.30 Mozaik – 17.30 Poročila – 17.35 Župančič: Grafenauer: Abeceda na polju in gozdu – 17.50 Železi ste, pogled! – 18.15 Zelena straža – 18.35 Turistični globus – 18.45 Risanka – 19.00 Danes: Obzornik – 19.26 Vreme – 19.30 Dnevnik – 20.05 Tednik – 21.10 Mansfieldski park – 22.15 Dnevnik – 22.30 Mir in razorožitev.

TV AVSTRIJA 1

Petek, 2. 1.: 9.00 Poročila – 9.05 Risanka – 9.30 Svilena cesta – 14.50 Skozi divji Kurdistan, nemško-španski film – 16.30 Za predšolske otroke – 17.05 Risanka – 17.30 Prepri za zabojo – 17.55 Otrokom za lahko noč – 18.00 Slike iz Avstrije – 18.30 Mi, družinska oddaja – 19.00 Avstrija danes – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Peter Veliki – 21.50 Kdo je ustrelil Bora? Kriminalni film.

Sobota, 3. 1.: 9.00 Poročila – 9.05 Risanka – 9.30 Svilena cesta – 10.15 Vojne igre, ameriški film – 12.10 Z letičimi zmaji nad Kilimandžarom – 13.00 Poročila – 14.25 Velika ljubezen nadvojvode Janeza, avstrijski film – 16.00 Nils Holgersson – 16.25 Halo Spencer – 17.05 Ročna dela – 17.55 Otrokom za lahko noč – 18.00 Tedenski pregled sporeda – 18.25 Veselo v soboto – 19.00 Avstrija danes – 19.30 Čas v sliki – 19.55 Šport – 20.15 Arena senzacij – 22.10 Popotovanja po brandenburški deželi – 23.05 Oddaja s pevcem Montandom.

Nedelja, 4. 1.: 10.00 Mojstri petja: Fritz Wunderlich – 11.00 Koncert – 14.30 Herbie, ameri-

ški film – 16.00 Alice v čudežni deželi – 16.25 Mati je bila vedno angel, mladinski film – 17.35 Helmi, prometna vzgoja za otroke – 17.40 Seniorski klub – 18.25 Poglej in ugani – 18.30 Mi, družinska oddaja – 19.00 Slike iz Avstrije – 19.30 Čas v sliki – 19.50 Šport – 20.15 Franca, film – 21.50 Avstrijski pesnik Theodor Kramer – 22.35 Popotovanja po brandenburški deželi – 23.35 Peter Dvorsky, portret mladega tenorja.

Ponedeljek, 5. 1.: 9.00 Poročila – 9.05 Risanka – 9.30 Svilena cesta – 10.15 Herbie, ameriški film – 11.40 Zima v naplavinah nižinah severovzhodne Anglije – 12.15 Avstrijski pesnik Theodor Kramer – 13.00 Poročila – 15.00 V deželi srebrne glave, nemški film – 16.30 Za otroke – 17.05 Risanka – 17.30 Otrokom za lahko noč – 18.00 Slike iz Avstrije – 18.30 Mi, družinska oddaja – 19.00 Avstrija danes – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Šport – 21.08 Kunarski mojstri – 21.15 Miami Vice – 22.00 Popotovanja po brandenburški deželi – 23.00 Marmorne mize, film.

Torek, 6. 1.: 14.00 Jonasi in bela želva, novozelandski film – 15.30 Mala čarovnica – 17.00 Pogumna deklica – 17.45 Kviz z otroci – 18.15 Oknar – 19.00 Slike iz Avstrije – 19.30 Čas v sliki – 19.50 Šport – 20.15 Madame Butterfly, Puccinijeva opera – 22.45 Popotovanja po brandenburški deželi – 23.45 Poročila – 23.50 Nočne misli.

Sreda, 7. 1.: 9.00 Poročila – 9.05 Rdeči panter – 9.30 Francoščina – 10.00 Trmoglavka – 10.15 Šolska oddaja – 10.30 Jonasi in bela želva, novozelandski film – 12.00 Bodočnost socialne države – 13.00 Poročila – 16.30 Požrešni krokolit, lutkovno gledališče – 17.05 Perrine, risanka – 17.30 Lov za faraonovim zakladom – 17.55 Otrokom za lahko noč – 18.00 Slike iz Avstrije – 18.30 Mi, družinska oddaja – 19.00 Avstrija danes – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Nikdar ni prepozno, ameriški film – 21.55 Lahkoživec – 23.40 Smilejevi ljudje.

Četrtek, 8. 1.: 9.00 Poročila – 9.05 Rdeči panter – 9.30 Dežela in ljudje – 10.00 Glasbila – 10.15 iz Schakespearovega Hamleta – 10.30 Hotel International, angleški film – 12.25 Seniorski klub – 13.10 Poročila – 16.30 Za otroke – 17.05 Risanka – 17.30 Zgodba plemenitega konja – 17.55 Otrokom za lahko noč – 18.00 Slike iz Avstrije – 18.30 Mi, družinska oddaja – 19.00 Avstrija danes – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Slavni umetniki, nesmrtna melodija – 21.50 Nogomet in to – 22.20 Nočna morskna vožnja, film – 23.30 O knjigah – 23.50 Poročila.

Radio Maribor
bomo bolje sprejemali

Januarja tega leta bo nadomestil Radio Maribor svoj dosedanj oddajnik z močnejšo 10-KW-napravo. Trenutno zaključuje montažo tega oddajnika in sistema anten na Pohorju, od koder bo oddajnik oddajal svoje programe daleč v Avstrijo, na Madžarsko in Hrvaško, seveda pa tudi v Slovenijo. Z večjim oddajnikom se bo izboljšala tudi tonska kvaliteta sprejema oddaj radia Maribor, ki oddaja svoj spored v stereo-kvaliteti. Hkrati pa radio Maribor načrtuje tudi ojačiti svoje poročanje iz južne Avstrije. Da pa bi se izboljšali kakovost sprejema na južnem Koroškem, trenutno razmišljajo o gradnji posebnega pretvornika na Plešivcu v Mežiški dolini. Novi oddajnik boste lahko sprejemali na isti frekvenci kot doslej, se pravi na 102,8 MHz na lestvici UKW.

TV AVSTRIJA 2

Petek, 2. 1.: 16.30 Tekmovanje baionov – 17.20 Na sivi modri Donavi – Otto Schenk poje dunajske pesmi – 18.20 Obrazi Evrope – 18.30 Poročila sem se z družino – 19.15 Nekoč – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Veliki odkritelji – 21.15 Čas v sliki – 21.35 Kulturne vesti – 21.45 Šport – 22.30 Kamre Shaolina, film – 23.55 Poročila.

Sobota, 3. 1.: 14.20 Tedenski pregled sporeda – 14.45 Deklica in pošast – 15.45 Rudolfovo jezero – 16.45 Živali iščejo dom – 17.00 Ljuba družina – 17.45 Šport – 18.30 Poročila sem se z družino – 19.15 Čas v sliki – 19.55 Novo v znanosti – 20.15 Ognjena ladja, ameriški film – 21.40 Šport – 22.15 Zorro, italijansko-francoski film.

2. del

Terminski koledar športnih prireditev v letu 1987

Sestavila Slovenska športna zveza na Koroškem (Tarviserstr. 16, 9020 Celovec; tel.: (0 42 22) 51 43 00-23)

prireditel	kraj	organizator
13.3. Namizni tenis: DSG Sele II – LKH Klagenfurt	Sele	DSG Sele/Zell
13.3. Namizni tenis: Straßburg – ZSM Škocijan	Straßburg	
14.3. Šah: SŠZ III/Posojilnica Bilčovs – Blinden SG Klagenfurt		SŠZ Celovec
14.3. Namizni tenis: SŠK Obir – Wolfsberg	Železna Kapla	SŠK Obir
15.3. Šah: SK Wölfnitz I – SŠK Obir	Volovica	
15.3. Šah: SG RBB Wolfsberg II – SŠZ/Cartrans I	Wolfsberg	
15.3. Šah: Interliga	Stara Gorica	
16.3. Namizni tenis – ženske: Landskron – DSG/Sele	Beljak	
18.3. Namizni tenis: NTK Celovec – Straßburg	Mladinski dom	NTK Celovec
20.3. Namizni tenis: ZSM Škocijan – Carinthia Klagenfurt	Šentprimoz	ZSM Škocijan
20.3. Namizni tenis: ESV St. Veit – DSG Sele I	Šentvid	
21.3. Namizni tenis: Straßburg – SŠK Obir	Straßburg	
21.3. Šah: SŠK Obir – SK Maria Saal II	Železna Kapla	SŠK Obir
21.3. Šah: SŠZ/Cartrans I – ESV St. Veit II		SŠZ Celovec
21.3. Šah: SŠZ II/Posojilnica Celovec – PSV Althofen II		SŠZ Celovec
22.3. Izlet na sklepno prireditel SP v smučarskih skokih	Planica	SPD Zarja
23.3. Namizni tenis: Griffen – ZSM Škocijan	Grebini	
26.3. Namizni tenis: Carinthia – NTK Celovec	Celovec	
27.3. Namizni tenis: DSG Sele I – Gurnitz	Sele	DSG Sele/Zell
27.3. Namizni tenis: Wolfsberg – DSG Sele II Wolfsberg		
28.3. Namizni tenis: SŠK Obir – ÖDK Klagenfurt	Železna Kapla	SŠK Obir
28.3. Šah: SG Klagenfurt I – SŠZ II/Posojilnica Celovec	Celovec	
28.3. Nogomet – avstrijski pokal, 3. kolo: SAK – LASK	Celovec	SAK
29.3. Šah: ÖDK Klagenfurt I – SŠZ III/Posojilnica Bilčovs	Celovec	
31.3. Namizni tenis: SCA St. Veit – DSG Sele I	Šentvid	
v teku marca: Občni zbor Slovenskega planinskega društva Celovec		

April

1.4. Namizni tenis: NTK Celovec – Griffen	Mladinski dom	NTK Celovec
1.4. Izlet na nogometno tekmo Avstrija – Španija	Dunaj	SPD Zarja
3.4. Namizni tenis: ESV St. Veit – SŠK Obir	Šentvid	
3.4. Namizni tenis: DSG Sele II – Straßburg	Sele	DSG Sele/Zell
3.4. Namizni tenis – ženske: Liebenfels – DSG Sele	Liebenfels	
4.4. Občni zbor	Železna Kapla	SŠK Obir
4.4. Šah: ASK Klagenfurt III – SŠZ Cartrans I	Celovec	
4.4. Šah: ATUS Hüttenberg I – SŠK Obir	Hüttenberg	
4.-5.4. Nogomet: Hermagor – SAK ASKÖ St. Michael – St. Andrä	Šmohor Šmihel	ASKÖ St. Michael
8.4. Namizni tenis: Gurnitz – ZSM Škocijan	Podkrnos	
9.4. Namizni tenis: Carinthia Klagenfurt – DSG Sele II	Celovec	
10.4. Namizni tenis: DSG Sele I – Kelag A	Sele	DSG Sele/Zell
11.4. Namizni tenis: SŠK Obir – Gurnitz	Železna Kapla	SŠK Obir
11.-12.4. Nogomet: SAK – Fürnitz SCA St. Veit – ASKÖ St. Michael	Celovec Šentvid	SAK
18.-19.4. Nogomet: Feldkirchen – SAK ASKÖ St. Michael – Bad St. Leonhard	Trg Šmihel	ASKÖ St. Michael
20.4. Namizni tenis: Velikonočni turnir	Šentprimoz	ZSM Škocijan
20.4. Namizni tenis: Velikonočni turnir	Sele	DSG Sele/Zell
21.4. Namizni tenis: SCA St. Veit – SŠK Obir	Šentvid	
22.4. Namizni tenis: NTK Celovec – Gurnitz	Mladinski dom	NTK Celovec
23.4. Namizni tenis – ženske: DSG Sele – KAC	Sele	DSG Sele/Zell
24.4. Namizni tenis: ZSM Škocijan – Lavamünd	Šentprimoz	ZSM Škocijan
24.4. Namizni tenis: DSG Sele II – Griffen	Sele	DSG Sele/Zell
24.4. Namizni tenis: Wolfsberg – DSG Sele I	Wolfsberg	
25.-26.4. Nogomet: Lienz – SAK ASV Klagenfurt – ASKÖ St. Michael	Lienz Celovec	
30.4. Namizni tenis: Lavamünd – NTK Celovec	Labot	
v teku aprila: občni zbor Kluba prijateljev lova		
v teku aprila ali maja: Lovsko streljanje treh dežel – na Koroškem		
Maj		
2.5. Lovski ples	Hotel Obir	LPZ Žel. Kapla
2.-3.5. Nogomet: SAK – FC Mölltal ASKÖ St. Michael – Weitensfeld	Celovec Šmihel	SAK ASKÖ St. Michael

6.5. Namizni tenis: NTK Celovec – ZSM Škocijan	Mladinski dom	NTK Celovec
8.5. Namizni tenis: DSG Sele II – Gurnitz	Sele	DSG Sele/Zell
9.-10.5. Nogomet: Treibach – SAK Wietersdorf – ASKÖ St. Michael	Treibach Wietersdorf	
10.5. Šah: 8. mednarodno srečanje 10-članskih moštev (Nova Gorica / Tolmin, Trst, SŠZ Celovec, Monošter)	Portorož	ŠD Piran
16.-17.5. Nogomet: SAK – SVG Bleiburg ASKÖ St. Michael – Union Ruden	Celovec Šmihel	SAK ASKÖ St. Michael
23.-24.5. Nogomet: Wolfsberger AC – SAK ATUS Ferlach – ASKÖ St. Michael	Wolfsberg Borovlje	
28.5. Nogomet: ASKÖ St. Michael – Völkermarkt	Šmihel	ASKÖ St. Michael
30./31.5. Nogomet: SAK – Villacher SV Klagenfurter AC – ASKÖ St. Michael	Celovec Celovec	SAK
Junij		
6.6. Nogomet: ASKÖ Irschen – SAK	Irschen	
13./14.6. Nogomet: SAK – Matrei ASKÖ St. Michael – ATSV Wolfsberg	Celovec Šmihel	SAK ASKÖ St. Michael
20./21.6. Nogomet: Frantschach – ASKÖ St. Michael	Frantschach	
27.6. Športna noč	Lobnik	SŠK Obir
27./28.6. Srečanje slovenskih športnikov	Ravne na Koroškem	
v teku junija: Srečanje planincev treh dežel na Gorenjskem Jubilej šahistov ob 10-letnici sodelovanja v interligi in 5-letnici tekmovanja v koroškem prvenstvu		
Julij		
5.7. Tradicionalni poletni izlet	Košutnica	SPD Celovec
19.7. Pohod na Peco	Lepena	SPD Zarja
25./26.7. Izlet: Krimmler Wasserfälle	Salzburška	SPD Celovec
26.7. Nogomet: turnir za pokal Košute	Sele	DSG „Obir“ Sele/Zell
Avgust		
9.8. Nočni pohod na Olševo	Remšenik	SPD Zarja
23.8. „Iz Bele na Češko kočo in Jezersko“		SPD Zarja
September		
13.9. 5. pohod po poteh Johana, Lenarta in Gašperja	Lobnik	SPD Zarja
Opomba: Termine nogometnih društev v prvem in drugem razredu bomo objavljali v Slovenskem vestniku sproti.		

Mladinci: 1. in najboljši dneva: Heinz Kuttin (SVV) 57,5/57; 198,6. 5. Hannes Frank 50,5/51; 166,2. 6. Martin Wiegele 50/51; 165,8 (oba ŠD Zahomec).